

avui

s.i.c.

Any V / N° 36 / Febrer 1976
Preu: 25 Ptes.

HEMEROTECA
Universitat Autònoma
de Barcelona

DOSSIER FOTOGRÀFIC DE LES
MANIFESTACIONS DE L'1 I 8 DE FEBRER

ASSEMBLEA DE LA C O N C
Documentació

1ª TROBADA D'INSTÀNCIES
UNITÀRIES DELS PP CC

UNIÓ SINDICAL OBRERA
contesta una enquesta d'AVUI

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

sumari

PORTADA: Barcelona, 8 de febrer: recuperació democràtica d' un monument

-
- 3 **L'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA**
I^a Trobada d'instàncies unitàries dels PPCC
XIII^a Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya
Relacions Assemblea – Consell
Comunicat AdeC – ADE
II^a Conferència del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya
-
- 11 **INFORMACIÓ GENERAL**
Assemblea de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya
Figueres per l'amnistia
Valls per la ruptura
Catalunya per l'Amnistia i l'Autonomia
-
- 18 **SINDICALS DELS PAÏSOS CATALANS**
Unió Sindical Obrera (U S O)
-
- 21 **PREMSA DEMOCRÀTICA**
Penedès Socialista
La Terra
Unitat Socialista
Lluita
Boletín API
-
- 25 **DOCUMENTACIÓ CATALANA**
Programa dels liberals catalans (Esquerra Democràtica de Catalunya)
Parla l'honorable Sr Josep Terradellas, President de la Generalitat a l'exili
-
- 29 **PAÍS VALENCIÀ**
El Consell amb els obrers
Comissió d'Enllaç J D pv – C D pv
Campanya per l'Estatut

presentació

El contingut d'aquest número abarca el mes de gener i part del de febrer. La vida política catalana ha crescut quantitativa i qualitativament. En efecte, ultra la celebració de la XIII^a Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, i de + dos amplis contactes entre l'Assemblea i el Consell, ha estat celebrada la primera reunió d'instàncies unitàries dels Països Catalans. Aquest últim fet, no cal dir-ho, és d'una + gran importància en el context d'una Alternativa Democràtica global de cara al continuïsm de Juan Carlos. D'altra banda, hem vist unes manifestacions populars com mai havien tingut lloc. D'una part, estaven íntimament relacionades amb les vagues obreres del mes de gener; per un altre + cantó l'Assemblea ha donat un cop de força, en aconseguir + que desenes de milers de persones es manifestessin per Barcelona, en especial el dia 8 de febrer, tot reivindicant el + Parlament Català. L'amplària de les manifestacions dels dos primers diumenges de febrer ha estat comparada per alguns + responsables estrangers amb el Maig francès del 68. Seguint

en aquesta línia, també hem de remarcar la fredor popular + pel que fa a la rebuda de Juan Carlos a Barcelona: no es va organitzar cap manifestació espontània, i la del dia 19 a la Plaça de St Jaume, tot just aplegava 2/3.000 persones. En un altre ordre de coses paral·lel, hem assistit a la "presentació" pública de diverses organitzacions polítiques de + casa nostra, sense que de moment s'hagin produït detencions. En aquest sentit, cal destacar l'assemblea de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, amb l'assistència de periodistes i fotògrafs, entre d'altres. De tot el que hem anat ressenyant fins ara en trobareu relació documentada en les planes d'aquest número. Naturalment, també hi trobareu les habituals seccions de "Documentació Catalana", "Premsa Democràtica", "País Valencià" (redacció autònoma) i "Els sindicats dels Països Catalans" que en aquesta ocasió substitueix la seva homònima "Partits polítics...", ja que hem cregut més adient amb les circumstàncies, ateses + les grans vagues obreres de gener.

I^a TROBADA D'INSTÀNCIES UNITÀRIES DELS PAÏSOS CATALANS

Després d'un ràpid viatge fet per dos homes de l'Assemblea de Catalunya, Jordi Carbonell (independentista, sense partit) i Miquel Sellarès (Convergència Democràtica de Catalunya, a Ciutat de Mallorca per tal de preparar la trobada i a la fi de mantenir un ampli diàleg amb totes les forces de les Illes, el passat dia 31 de gener se celebrà la trobada d'Instàncies Unitàries dels Països Catalans. Es dona la paradoxa que aquell mateix dia, la premsa "legal" mallorquina (Última Hora i Diario de Mallorca) anuncià ven a les seves primeres pàgines la reunió, amb el següent títol: "CUMBRE DE LA OPOSICION DEMOCRATICA EN MALLORCA". En principi, aquesta trobada havia estat preparada clarament destinatament, però com fàcilment es pot comprendre, els reunits hagueren d'enfrontar-se a la publicitat de l'acte. En aquest sentit, cal dir que l'arribada de les diferents delegacions fou vigilada en tot moment per forces de la guàrdia civil, les quals controlaven les carreteres i boscos propers.

COM TINGUÉ LLOC LA REUNIÓ

A l'interior de l'hospederia del Monestir hi eren presents diversos inspectors de la policia política (BIS) qui, després d'un diàleg establert amb ells, es mostraren totalment desconcertats que allò pogués tenir lloc. Després de més d'una hora i mitja de vacil·lacions i amb la negativa del Pare Abat de cedir la Sala d'Actes, es decidí demanar a l'hospederia que servissin un centenar de dinars. Un cop passats uns altres quaranta minuts d'espera, les diferents delegacions prengueren seient al menjador. En aquest precís moment, la tensió arribà al límit degut a la presència dels inspectors de la BIS. I fou en aquell mateix moment que prengué la paraula el delegat de l'Assemblea de Catalunya, Miquel Sellarès (C D C) el qual manifestà que començava l'acte de la trobada de les Instàncies Unitàries dels Països Catalans, enumerant tot seguit els organismes unitaris i també les forces i partits assistents. Després de llegir l'ordre del dia i de fer-se càrrec del rol de moderador, cedí la paraula a l'advocat barceloní Josep Benet (independent), el

qual saludà la reunió tot agraïnt als companys illencs la seva hospitalitat. En Benet manifestà a més que aquell era un dia històric en el camí dels diferents pobles de parla catalana pel que fa al retornament de la seva personalitat en el procés de trencament democràtic. A continuació intervingué Jordi Carbonell el qual

explicà què és l'Assemblea de Catalunya i quina és la seva lluita.

El primer representant de les Illes en prendre la paraula fou Manuel Mora, president de la "Junta Democràtica de les Illes", el qual manifestà la seva ferma voluntat de trencament democràtic, agraïnt, tot seguit, la presència de tots els participants. Després prengueren la paraula Josep Guia en nom del Consell Democràtic del País Valencià i Brossetta en nom de la Junta Democràtica del País Valencià. Amb anterioritat, Francesc Gordo (C D C) havia fet la presentació del Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

L'ORDRE DEL DIA

En el primer punt de l'ordre del dia -experiències unitàries- parlà el conegut dirigent polític mallorquí Tarabini, el qual va explicar l'actual situació de la lluita democràtica a les Illes, fent referència al "Marc Democràtic" i el seu procés cap a una Assemblea de les Illes. A continuació prengueren la paraula Rafael Ribó, Josep Guia i Brossetta els quals explicaren les experiències unitàries a Catalunya -el primer- i al País Valencià. També va intervenir el líder obrer mallorquí, Francesc Obrador, qui explicà les lluites de masses de les CC OO. a les Balears.

La intervenció de Joan Cornudella, vell dirigent de Front Nacional de Catalunya, secundat pel seu segon Joan Ramon Colomines, fou important, en posar el dit a la llaga. En efecte, s'adreçaren als reunits tot dient "bé, i després d'això, què?". A partir d'aleshores s'encetà la discussió del que hauria d'ésser el comunicat final. No fou acceptat el terme Països Catalans,

Un dinar profitós.

per no estar prou sensibilitzades les diferents organitzacions presents pel que fa a aquesta expressió. En aquest sentit, cal destacar la defensa feta per Antoni Serra, de les Illes, Josep Guia, pel País Valencià, i JR Colomines, Joan Colomines (Partit Popular de Catalunya) i Miquel Sellarès.

Un altre punt important de la discussió fou la reivindicació mancomunada dels respectius Estatuts d'Autonomia i també la necessitat de trobar una coordinació un cop acabada aquesta trobada. Fou en ambdós darrers punts que es produïren les diferències més fortes. Per una banda, el Dr Antoni Gutiérrez Díaz (PSUC), Brosseta (JD del PV) i Ignasi Ribas (JD de les Illes) mostraren la seva oposició a les dues qüestions. Favorables a les reivindicacions estatutàries i a la coordinació, destacaren Tarabini i Antoni Serra, per les Illes, Josep Guia, pel País Valencià, i JR Colomines, Jordi Carbonell i Miquel Sellarès, pel Principat. La discussió arribà en alguns moments a una certa tensió, aconseguint-se després d'un llarg debat el respecte per la reivindicació dels Estatuts i la possibilitat de futures trobades. En el transcurs de l'acte quedà bastant clara la maduresa de les forces catalanes i l'escassa unitat de les de les Illes.

En aquest sentit val a dir que l'ambient polític de les Illes està passant per un moment extremadament difícil, amb una remodelació de les forces polítiques. Homes com en Toni Tarabini, Celestí Alomar, Francesc Obrador i d'altres han abandonat el P C E, en estar en desacord amb la política nacionalitària d'aquest. Això ha estat un dur cop per a l'organització del P C E a les Illes, en haver de prescindir d'alguns dels seus homes públics més actius. Un altre fet d'evident interès ha estat el desmembrament de l'Aliança Nacional Mallorquina (A N A M), intentant un dels seus dirigents, Climent Guerau, la creació d'una mena de Convergència Socialista. Tot el que acabem de dir provoca l'aparició de nous grups de disciplina mallorquina que configuraran un nou equilibri polític a les Illes.

Diversos aspectes del II Aplec de l'Assemblea de Catalunya a Toluges, juliol 1974.

EL COMUNICAT CONJUNT

Reunits representants de les forces polítiques i instàncies unitàries democràtiques de les Illes, el País Valencià i Catalunya, els sotasignants acorden fer públic el següent comunicat:

- 1.- Expressem la nostra satisfacció pel fet d'haver portat a terme aquesta trobada.
- 2.- Davant l'actual situació política de continuïsm del règim, manifestem la nostra voluntat de seguir lluitant pel trencament democràtic com a única alternativa per a retornar al possible la seva sobirania i el seu ple protagonisme polític.
- 3.- Entenem que el trencament democràtic ha de passar per:
 - a) L'amnistia general
 - b) Les llibertats polítiques i sindicals
 - c) El dret d'autodeterminació de tots els pobles de l'Estat espanyol. La reivindicació dels Estatuts d'Autonomia.
- 4.- Partint d'una realitat comuna, ens proposem d'arribar a una millor coordinació dels reunits. Així mateix, treballar per l'entesa unitària en la lluita pel trencament democràtic a nivell de l'Estat espanyol.
- 5.- En concret, els reunits ens proposem:
 - a) Continuar aquestes trobades

- b) Intensificar l'intercanvi d'informació i d'experiències
- c) Donar suport a la realització del Congrés de Cultura Catalana
- d) Coordinar les accions necessàries per tal d'aconseguir l'ús oficial de la llengua pròpia, així com tota mena d'iniciatives per la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals.

Monestir de Cura, Mallorca, 31-1-1976.

Per Catalunya:

Assemblea de Catalunya i Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

Pel País Valencià:

Consell Democràtic del PV i Junta Democràtica del PV.

Per les Illes:

Junta Democràtica de les Illes, Federació Socialista Balear del PSOE, Partit Socialdemòcrata Balear, Convergència Socialista de les Illes, Grup Promotor del P S de les Illes, Grup d'independents i socialistes i nacionalistes de les Illes, Grup de Formació marxista-leninista de Mallorca, Comissió Organitzadora de l'Assemblea Democràtica de Menorca, i persones lligades a la lluita democràtica de les Illes.

(Aquest document, pel que fa a les instàncies unitàries, serà sotmès a l'aprovació dels organismes corresponents)

XIII^a REUNIÓ

COMISSIÓ PERMANENT

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

crònica del nostre delegat

L'ordre del dia de la XIII Permanent de la Comissió Permanent de l'ASSEMBLEA DE Catalunya fou el següent:

1. Anàlisi i realització dels acords de + financiació i mobilització.
2. Reafirmació dels 4 punts.
3. Procés cap a la 11ª Sessió Plenària.
4. Informe de l'entrevista amb el onsell.
5. Representativitat de les delegacions.

o o o

S'analitzà el discurs d'Arias a les "Cortes españolas", en el sentit de matar les esperances reformistes d'alguns. Cal, en aquest sentit, una gran campanya d'afirmació dels 4 punts de l'Assemblea juntament amb una mobilització coordinada del poble de Catalunya.

A continuació s'encetà la discussió de la manifestació a celebrar el dia 8 per a reivindicar les llibertats nacionals catalanes davant l'antic Parlament de Catalunya. Es concreta sobre la vinguda de gent de comarques, així com dels esllògans unitaris a cridar: "Llibertat, Amnistia i Estatut d'autonomia!"... Evidentment, hi ha qui demana que el CONSELL hi sigui present. Tot seguit es parla de les qüestions tècniques i d'organització de la manifestació, així com de la redacció d'una crida massiva.

TARJA D'ADHESIÓ A L'A. DE C.

Dins la campanya d'afirmació dels 4 punts de l'Assemblea, es redactà el text d'una tarja la qual es mirarà que sigui signada pel major nombre possible de gent:

!Els sotasignants, ciutadans de Catalunya, conscients de la nostra responsabilitat en l'actual procés que ens ha de dur a la conquesta de les llibertats democràtiques i nacionals catalanes, volem expressar públicament la nostra adhesió a +

l'AdeC i als seus 4 punts programàtics.

/(Aquí els 4 punts)/

Aquests quatre punts defineixen el que és l'alternativa política democràtica del poble de Catalunya. Tots ens sentim protagonistes de la seva realització."

NOUS MEMBRES

Moviment Comunista de Catalunya (antigament Movimiento Comunista de España, Comitè Nacional de Catalunya del).- Organización Revolucionaria de Trabajadores.- Jovenuts Socialistes d'Alliberament Nacional (del PSAN).- Unió de Pagesos.- Moviment de Dones.- Col·legi de Doctors i Llicenciats.- Grup Democràtic de Periodistes.- Coordinadora de Batillers.- Assemblea Democràtica de Cerdanyola.

ALTRES PUNTS TRACTATS

També es parlà de la trobada entre el Consell i l'Assemblea, així com les reunions de la Comissió d'Enllaç amb l'Assemblea + Democràtica d'Euzkadi, Junta Democràtica del País Valencià i la trobada general ++ d'instàncies unitàries a les Balears.

Per acabar, tot i que no havia estat possible d'enllestir l'ordre del dia, s'aprovà el comunicat final.

COMUNICAT FINAL

"Complint l'acord de la Dotzena Sessió + celebrada el 27 de desembre de 1975, la + Tretzena Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya s'ha reunit avui i, després d'un llarg debat sobre la situació + política, ha arribat a les següents conclusions:

1. La maniobra continuista iniciada amb +

la proclamació de la monarquia ha estat confirmada pel darrer discurs del president del Govern ((Carlos Arias)), negant tota perspectiva de democratització i, a més, per la renovació dels acords ++ amb els Estats Units, que fan perpetuar + una situació de dependència, i per la complicitat amb el genocidi que en aquests + moments amenaça al poble saharí. Tot això mostra una vegada més la necessitat de ++ continuar en la lluita per la ruptura democràtica, d'acord amb l'alternativa política que representen els quatre punts de l'Assemblea de Catalunya.

PER LA UNITAT DEL POBLE !!

VISCA L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA !!

CONVERGÈNCIA SOCIALISTA

2. L'Assemblea ha constatat l'extraordinari desenvolupament de la lluita democràtica en el si del nostre poble, manifestada molt especialment en la llarga vaga sostinguda pels treballadors del Baix Llobregat.

3. Aquesta lluita democràtica ha assolit avui, amb la manifestació cívica per l'amnistia, una de les cotes més altes de l'acció del poble des de 1939. Davant l'actitud pacífica i decidida del nostre poble a favor de l'amnistia, hem comprovat la irresponsabilitat de l'actuació governativa, negant primer el dret a la manifestació i intentant després dissoldre-la mitjançant la provocació violenta de les forces repressives. L'acció repressiva ha produït nombrosos ferits, entre els quals Lluís M. Xirinacs, capdavanter de la lluita per l'amnistia.

4. Finalment, en el marc de la preparació de la Segona Sessió Plenària i de la campanya de reafirmació de l'Assemblea de Catalunya, aquesta Comissió Permanent ha aprovat un text per a recollir l'adhesió del poble de Catalunya a l'Assemblea i als seus quatre punts programàtics, ha obert una campanya d'ajut econòmic, ha discutit les orientacions definitives per a la realització de la manifestació del dia 8 de febrer, i ha aprovat una crida al poble en els termes següents:

CRIDA PEL DIA 8

"POBLE DE CATALUNYA!

L'Assemblea de Catalunya et convoca a una manifestació el diumenge, dia 8 de febrer de 1976, davant el Palau del Parlament (avui Museu d'Art Modern), al Parc de la Ciutadella, a les 12 del matí, perquè puguis expressar lliurement i pacíficament la teva voluntat democràtica i perquè la puguis manifestar amb ordre, és a dir, perquè donis davant el món un testimoni inequívoc d'ordre democràtic.

L'Assemblea de Catalunya t'invita a exercir públicament un dret democràtic essencial: el dret de manifestació. I d'exercir-lo pacíficament, sense violència, sense alteració de la vida ciutadana normal. Així, no com a regal de ningú, sinó com a dret propi, com a conquesta d'un espai de llibertat que fins ara t'ha estat usurpat, però que avui tens la consciència plena que és un dret adquirit, del qual ningú no podrà desposseir-te.

Per què ha estat escollit com a lloc de reunió el Parc de la Ciutadella, davant

el palau on es reuní el Parlament de Catalunya, inaugurat per Francesc Macià el 14 de desembre de 1932? Perquè l'Assemblea reivindica els drets dels catalans a elegir democràticament els seus representants.

I per què volem que la manifestació acabi a la Plaça de Sant Jaume? Perquè s'hi troba el Palau de la Generalitat, testimoni d'afirmació secular de catalanitat i de democràcia.

Car, en resum, aquesta manifestació d'avui no és un acte gratuït. És un acte amb un objectiu molt concret i molt essencial per a tu, poble de Catalunya. Volem ara de nou el que teníem i ho volem perquè ens serveixi de base per a decidir, amb pau i amb llibertat, quin ha de ser el nostre futur. L'Assemblea de Catalunya ho ha expressat en el seu tercer punt, que reivindica:

'El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per a arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.'

Això, ara i ací, es concreta en un objectiu que posarà en el terreny dels fets allò que fins ara ha estat tan sols una reivindicació: la creació del Govern Provisional de la Generalitat.

POBLE DE CATALUNYA!

Sense que l'autonomia et permeti d'iniciar la solució dels teus problemes econòmics, socials i culturals, sense que l'autonomia et permeti de començar a resoldre des de dins els problemes de les comarques i dels barris, i a fer-ho democràticament, no podràs resoldre el teu futur, no podràs crear una vida nova i lliure per als teus fills.

Per això l'Assemblea de Catalunya crida:

LLIBERTAT! AMNISTIA!
ESTATUT D'AUTONOMIA!"

Barcelona, 1 de febrer de 1976."

Amnistia ara mateix!

assistents

A la dita XIII Permanent hi assistiren representants delegats de:

- Organitzacions Polítiques
Convergència Democràtica de Catalunya
Unió Democràtica de Catalunya
Organització Revolucionària de Treballadors
Moviment Comunista de Catalunya
Organització Comunista d'Espanya Bandera Roja
Partit del Treball d'Espanya
Convergència Socialista de Catalunya
Partit Socialista Unificat de Catalunya
Front Nacional de Catalunya
Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya
Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans
Esquerra Republicana de Catalunya
Partit Popular de Catalunya

- Organitzacions de Joventut
Joventut Comunista de Catalunya (PSUC)
Joventut de l'OCEBR
Joventuts del PSAN

- Organitzacions de masses i cíviques
Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Unió Sindical Obrera. Unió de Pagesos. Ambients cristians. Grup Internacional de Solidaritat Catalana. No Alineats de l'AC. Periodistes democràtics. Moviment de dones. Assemblea Permanent d'Intellectuals i Catalans. Representació oficial del Col·legi de Llicenciats i d'altres representants de Col·legis Professionals.

- Comarques
Osona, Alt Empordà, Baix Llobregat, Anoia, Alt Penedès, St Cugat, Tarragona, Mataró, Sabadell, Terrassa, Granollers, Girona, Cerdanyola i Lleida.

- Barris
Nou Barris, Turó, Poble Sec, Sagrada Família

Tia, Esquerra de l'Eixample, Sarrià, Sant Gervasi, Les Corts, La Verneda, Sagrera i Vilapiscina.

Observadors.
API i AVUI-SIC.

RELACIONS A.C. - C.F.P.C.

Per certs comentaris dels cercles polititzats i algunes informacions aparegudes tant a la premsa democràtica com a la premsa "legal", podria semblar que les relacions existents entre l'Assemblea de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya es tan en un moment d'extrema crisi, la qual cosa dista de ser veritat.

L'Assemblea i el Consell han mantingut ja dues sessions de treball, presidides per un esperit de diàleg mutu. Cal no oblidar que deu dels onze grups del Consell són a la vegada la majoria d'organitzacions polítiques de l'Assemblea de Catalunya. (L'excepció és l'E D C, liberals de Trias Fargas) Això provoca per qualsevol observador espavilat el fet de veure una impossibilitat de crisi real.

A la primera sessió de treball s'informà, per part de l'Assemblea dels acords presos en la XII Permanent, tot demanant la incorporació del Consell a l'AdeC. El Consell respongué, per boca del seu secretari de torn, Miquel Roca i Junyent (C D C), que encara no s'havia arribat a cap acord sobre aquest tema i que estava en plena elaboració. Cal destacar en aquesta reunió les intervencions de Joan Colomines (P P C), Joan Reventós (C S C.) i Josep Pallach (R S D C), així com les de Pere Portabella, Rafael Ribó, Jordi Carbonell i Agustí de Semir (independents). Actuà de moderador Miquel Sellarès (C D C).

A la segona sessió de treball el tema fonamental fou la diada nacional del dia 8

de febrer, la qual fou valorada pel secretari de torn, Joan Raventós, amb els mateixos criteris positius que l'Assemblea. Aquesta temàtica ocupà la primera part de la reunió. A petició de Montserrat Olivan i Miquel Roca Junyent, de l'Assemblea i el Consell respectivament, es passà a tocar la problemàtica de fons en les relacions Assemblea-Consell. Cal destacar les intervencions de Jordi Carbonell, Rafael Ribó, Antoni Gutiérrez i Miquel Sellarès, per l'Assemblea, i la presa de la paraula d'aquests dos últims també pel Consell, i també de les intervencions de Joan Armet (P S A N), Enric Moltó (P P C) i Joan Cornudella (F N C).

D'aquesta última sessió, en la que actuà com a moderador Pere Portabella, en sortiren els següents acords:

- Felicitar-se per la diada del 8 de febrer i fer-ne una valoració política per escrit.

- Creació de dues comissions, una per part de l'Assemblea i l'altra pel Consell, per tal d'abordar les temàtiques en curs i que formaran l'ordre del dia de les properes reunions.

comunicat ac- ade

Reunidos el Comité de Relaciones Exteriores de la ASAMBLEA DEMOCRATICA DE EUZKADI y la Comisión d'Enllaç de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, acuerdan hacer público el siguiente comunicado:

1.- Ambas delegaciones han valorado de forma coincidente la situación política general, en la que se destaca el amplio movimiento democrático, y en particular de la clase trabajadora, por la Amnistía general, las libertades políticas y nacionales y contra la política económica del Gobierno.

Así mismo denuncian la vigencia del decreto ley antiterrorista, la militarización de trabajadores en huelga, la represión y indiscriminada y el procesamiento de militantes democratas.

2.- Respecto a la actual situación política se constata la coincidencia de estrategia por la ruptura democrática frente a toda maniobra continuista, entendiéndose que la ruptura se conseguirá por las movilizaciones y el protagonismo del pueblo.

3.- Ambas delegaciones valoran especialmente el hecho de que parten de una problemática nacional común dentro del Estado español y luchan por las libertades políticas y nacionales. Estas se concretan en el restablecimiento de la capacidad de autogobierno que los respectivos Estatutos de Autonomía confieren, como primer paso y garantía del ejercicio del derecho de autodeterminación.

4.- La Comisión d'Enllaç de la ASSEMBLEA DE CATALUNYA expresa su voluntad de realizar un encuentro con todas las instancias unitarias y fuerzas políticas vascas con las instancias unitarias catalanas, en la perspectiva de la necesaria coordinación y entendimiento democrático a nivel de todo el Estado español, + propósito con el que se muestra totalmente de acuerdo la Comisión de Relaciones Exteriores de la ASAMBLEA DEMOCRATICA DE EUZKADI.

Barcelona, 24 de enero de 1976.
Por la Comisión de Relaciones Exteriores de la ADE: José Ramón Recalde, José Manuel San Vicente, José M. García Merino, Ramiro Pinilla, Jesús Acosta y Mikel Camio.

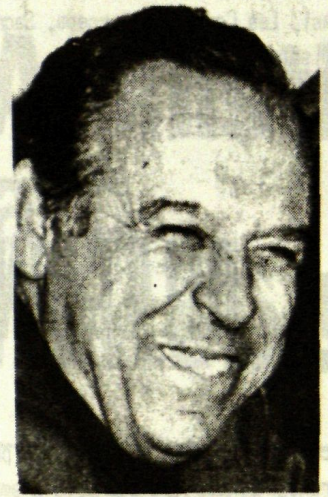
1 de febrer a les Rambles

Por la Comissió d'Enllaç de la AdeC: Joan Anton Sánchez Carrate, Joan Armet, Paco Frutos, Ricard Lobo, Josep M. Vidal Au nós, Vicenç Ligüerre."

NDLR. En el número anterior de l'AVUI, ens fèiem ressò de la creació de l'ASSEMBLEA POPULAR D'EUKADI. Quant a l'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA D'EUKADI està formada per PCE, PTE, PSP, JJCC, Joven Guardia Roja, CCOO Nacional d'Euzkadi,

USD de Biscaia i Euzko Sozialistak. La se va creació tingué lloc el passat 28 de deembre, en un acte públic al frontó de Guernica/Gernika, del qual ja en va parlar la premsa diària.

Finalment, si hem inclòs un text en espanyol d'aquest comunicat conjunt, això ha estat degut a que no n'hem trobat cap versió catalana.

PALLACH

II CONFERÈNCIA DEL R.S.D.C.

L'Equip "AVUI"-S I C fou expressament invitada a la 11ª Conferència del REAGrupament Socialista i Democràtic de Catalunya (R S D C), que tingué lloc el diumenge 18 de gener a la ciutat de Barcelona. El nostre redactor enviat especial ha preparat la següent crònica de la reunió.

IIA. CONFERÈNCIA R.S.D.C.

Des de les 10 del matí fins les 10 del vespre del dia 18 de gener, se celebrà la 11ª Conferència del R S D C, amb l'assistència de 220 delegats, així com diversos invitats de partits i organitzacions homònimes, tant dels Països Catalans com de la resta de l'Estat espanyol.

La presidència estava constituïda pels Srs Josep Pallach, Josep Verde i Aldea i Heribert Barrera. Al llarg del dia, ultra l'elecció d'un nou Consell Polític, es procedí a l'aprovació -amb prèvia discussió- del II i III "Documents de Treball". (El primer d'ambdós textos és un escrit de clarificació política del grup; l'altre tracta especialment de l'estratègia a seguir dins el marc de la nova situació creada per la desaparició del dictador Franco i la subsegüent instauració de la monarquia de Juan Carlos, amb l'actual moodus vivendi pel que fa a l'oposició democràtica: la tolerància, o el pas de la clandestinitat a l'illegalitat.)

L'ORDRE DEL DIA

Pel matí, sessió pública amb convidats: Informe Polític.- Informe sindical.- Pre-

sentació i discussió del II i III "Documents de Treball".- Informe de Tresoreria. Per la tarda, sessió exclusiva per als militants: Elecció d'un Nou Consell Polític i d'altres deliberacions de caire intern.

INFORME POLÍTIC

En Josep Verde fou l'encarregat de la seva lectura. En primer lloc es constatà que d'ençà de la 1ª Conferència del grup -desembre 74- s'havia produït un procés de consolidació, fusió i ampliació del R S D C. Aquest camí seguit calia emmarcarlo en el conjunt de canvis que han tingut lloc a nivell de l'Estat espanyol, en especial si tenim en compte l'actual situació d'"illegalitat relativa", tot i que es posà l'accent en el fet que ja des de la seva creació, al R S D C "no ens va ni ens interessa la clandestinitat". En efecte, una de les característiques que millor defineixen aquest grup és la d'intentar actuar al màxim dins del marc de la legalitat vigent tot aprofitant al màxim els "espais de llibertat". Això no impedeix, però, que el R S D C sigui present

a l'Assemblea de Catalunya i al Consell + de Forces Polítiques de Catalunya, ni tan poc que els seus militants estiguin afiliats a sindicals clandestines tals com: USD, UGT i Unió de Pagesos, ni que, finalment, el R S D C editi un mensual clandestí: Unitat Socialista.

A continuació, després de recordar la seva pertinença als màxims organismes unitaris esmentats més amunt, la qual cosa + suposa la col·laboració amb la resta de les forces de l'oposició democràtica, es parlà del desconeixement tant de la realitat nacional catalana com de l'existència d'unes forces socialistes específicament catalanes enllà de les nostres fronteres, fent així una clara allusió a la recent + visita d'una delegació de la Internacional Socialista, que tant ha fet parlar a Catalunya i a Espanya, amb motiu de les seves declaracions de total recolzament a una fracció d'un determinat partit espanyol -l'històric PSOE-, així com a rel de la famosa frase "no tenim prou base per a jutjar si Catalunya és una regió o una nació" (1).

Finalment s'insistí en la necessitat d'adequar l'estratègia i la tàctica del grup a la canviant realitat del moment. (Veure més endavant, discussió "III D T.")

INFORME SINDICAL

El Sr Rudolf Guerra, després d'afirmar + que el "sindicalisme és el motor de la lluita pel socialisme", passà tot seguit +

a una definició de les característiques + que han d'informar els sindicats: independència i autonomia respecte dels + partits polítics i organitzacions patro- nals i de l'Estat.- amb llibertat de sin- dicació a fi d'evitar l'immobilisme.- amb democràcia interna que ha de començar des de la base (empresa, fàbrica, oficina...) .- revolucionari, doncs no s'ha de limi- tar únicament a les reivindicacions econò- miques.- unitari quant a l'acció de les + bases, la qual cosa no és el mateix que + unitat sindical imposta.- català, que pac- tarà amb la resta de sindicals de l'Estat espanyol. Finalment es recomenà l'afilia- ció dels militants del R S D C a les sin- dicals clandestines USB, UGT, CNT i SOC. Al contrari que amb l'Informe Polític, el Sindical motivà un bon nombre d'interven- cions. A remarcar diverses preguntes re- lacionades amb les Comissions Obreres -no esmentades en l'Informe- i també sobre el futur dels bens i l'aparell de la CNS fei- xista. Tant la mesa com la ponència esti- gueren d'acord en que calia seguir apro- fundint dins el camp sindical.

II DOCUMENT DE TREBALL

En Josep Pallach començà dient que aquest text és ben bé el resum de la vida del R S D C des de la seva primera Conferència. En efecte, després d'un any de treballs, s'hi exposa una primera aproximació defi- nitòria del grup. Aquesta definició és, + segons el ponent Pallach, l'intent de cre- ació d'un gran Partit Socialista Democrà- tic Català amb vocació de govern. Aquest socialisme és un socialisme obert i no ++ dogmàtic, malgrat d'haver-hi al seu si mi- litants marxistes. D'altra banda, exclou- els mètodes dictatorials o violents per a la conquesta del poder, acceptant-se única- ment la via democràtica i les seves re- ++ gles de joc. El R S D C propugna una es- tructura federal de l'Estat espanyol sota forma republicana, i també es declara par- tidari de la unitat d'Europa.

A continuació tingué lloc un animat debat fins a l'extrem que calgué variar el pres- supost inicial d'aprovació del dit docu- ment, en el sentit que abans d'ésser apro- vat pel nou Consell Polític, la base re- brà per al seu estudi la nova redacció mo- dificada.

III DOCUMENT DE TREBALL

Heribert Barrera encetà la presentació + tot afirmant que la nova situació políti- ca exigeix una nova estratègia a fi d'in- fluir en la marxa dels esdeveniments. Tot i això, no es mostrà massa optimista, ja

que la iniciativa i el poder continuen en cara en mans de les forces socials que a- ra sustenten la monarquia franquista. A + continuació esbossà un breu compendi dels instruments de lluita a emprar per tal ++ d'aconseguir els objectius proposats: Mobilitzacions populars (manifestacions, vagues...)- La premsa, tot aprofitant ++ els marges de llibertat que ofereix.- Els errors del govern amb la fi de mobilitzar amplis sectors de la població.- Les oportunitats electorals que, tot i no ser ple- nament lliures i democràtiques, permetran de transformar-les en tribunes populars.- La pressió i el recolzament internacional, ja que encara no s'ha produït cap canvi + substancial.- L'enfortiment del moviment obrer... i, last but not least, l'actua- ció a través de les plataformes unitàries catalanes (Assemblea i Consell), que han permès una unitat d'acció i de convergèn- cia política úniques a l'Estat espanyol. Tenint en compte l'hora, es deixà per a + la tarda, reservada per a militants, la + discussió d'aquest document.

RENOVACIÓ CONSELL POLÍTIC

Atès que aquesta sessió era exclusiva per als membres del R S D C, aquest redactor no pogué d'estar-hi present. Aquesta man- cança ha estat solucionada mitjançant la publicació de la referència, al Nº 7 d'U- nitat Socialista:

"Es féu la presentació d'un informe sobre la situació econòmica del R S D C i que posa en relleu una major necessitat de ++ mitjans econòmics produïda pel pas a a++ questa situació d'"illegalitat". També es presentà l'informe sobre l'acció a desen- rotllar al llarg de l'any 1976, que anà a càrrec de Joaquim Ferrer. S'aprovaren tam- bé les normes provisionals de funcionament del Reagrupament.

Per fi, la Conferència procedí a la reno- vació de les instàncies directives del R S D C. Per la Presidència col·legiada fo- ren reelegits els Srs Josep Pallach, Heri- bert Barrera i Josep Verde i Aldea. Des- prés es passà a l'elecció de trenta mem- bres pel Consell Polític que es completa- rà amb uns altres vint membres elegits a través de les eleccions que les federa- ++ cions comarcals duran a terme en les pro- peres dues setmanes. Acabat el procés e- lectoral, el Consell Polític elegirà, en la seva primera reunió, un nou Secreta- ++ riat, que junt amb la Presidència formen- el Comitè Executiu del R S D C. Finalment s'aprovà la resolució final de la 11ª Conferència i que fou presentada + pel membre del Secretariat, Francesc Este- ve."

INTERVENCIONS CONVIDATS

Abans de finalitzar la sessió matinal es

1 de febrer al carrer d'Aragó

passà la paraula als invitats. En primer lloc parlà Xosé Luís Fontenla, del Partido Galego Social-Demócrata, qui es mostrà partidari de la ruptura democràtica amb el postfranquisme de la monarquia de Juan Carlos, advocant per un pacte entre totes les forces socialistes de l'Estat i també per la consecució d'un Consell Federal o Confederal de tota l'oposició democràtica de l'Estat espanyol. Finalitzà la seva intervenció amb les frases: "Viva Galicia + ceibe e socialista!" i "Visca Catalunya + lliure i socialista!", les quals foren acompanyades amb una tronada d'aplaudiments. Tot seguit ho féu José M. Trijiné, de la Federació Socialista Catalana del PSOE i després un militant de la Convergència Socialista de Catalunya. Ambdós saludaren la celebració d'aquesta 11ª Conferència del RSDC.

Tot seguit prengué la paraula un delegat d'un cercle madrileny d'estudis socialistes -"Argumentos"-, el qual oferí els seus coneixements, instal·lacions i organitzacions per a les futures campanyes electorals, fent-ho amb un llenguatge tan de broma que produí sorpresa i desconcert a la sala.

A continuació tocà el torn a Jaume Casanovas, dels liberals d'Esquerra Democràtica de Catalunya, i Mn Josep Dalmau, pels No Alineats de l'Assemblea de Catalunya, saludant igualment la reunió.

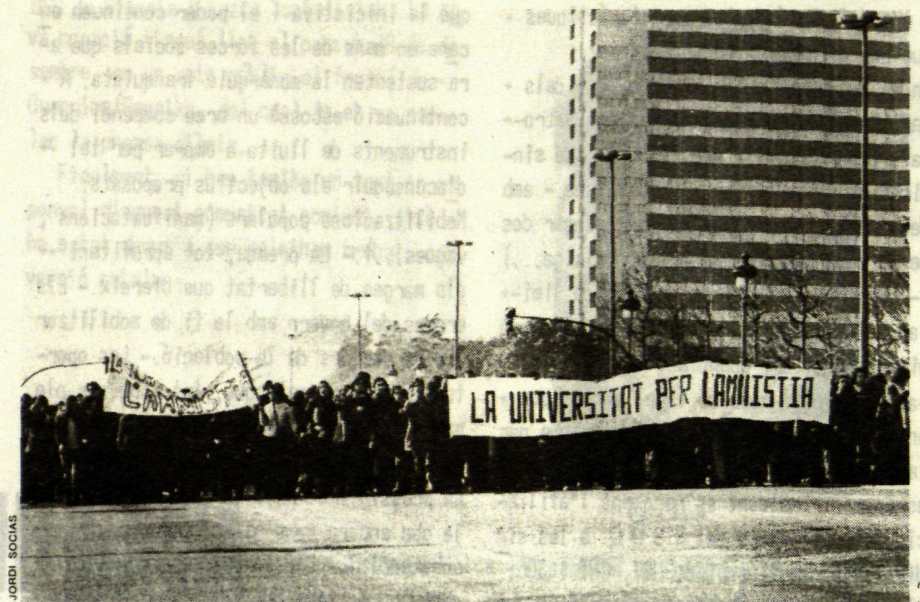
També havien estat convidats: Antonio García López, del P S D E, así como la Federación Andaluza del PSPE, un grup socialista valencià i la Convergència Democràtica de Catalunya.

COMUNICAT FINAL

El text d'aquest Comunicat fou repartit al dia següent al llarg d'una roda de premsa amb periodistes barcelonins. Diu:

"La 11ª Conferència del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, després d'una ampla anàlisi de l'actual moment polític, caracteritzat per la desintegració de la dictadura i l'aparició d'alguns indicis que senyalen cap a la consecució d'un règim polític democràtic, acorda el següent:

1.- Es necessari que l'oposició democràtica sigui conscient de la seva gran responsabilitat en aquests moments històrics que vivim, el desenllaç dels quals poden influir extraordinàriament en la vida política dels propers 20 anys. ++

els estudiants per la Diagonal (3 febrer)

Per una part ha de denunciar implacablement tot intent continuista o que impossibiliti o dificulti les grans operacions quirúrgiques que són necessàries per arribar ràpidament a una democràcia política comparable a les europees.

Per un altre costat, és necessari un esforç de clarificació política i de conjunció i coordinació de grups similars, perquè el poble pugui conèixer i comprendre les grans opcions polítiques que té davant seu.

2.- En aquest camí de clarificació creiem en la necessitat d'unificar els grups polítics similars, avui existents, en grans partits polítics, segurament amb diferents corrents, que tot procés de consolidació democràtica fa necessaris i que, a més, el poble exigeix. Com a socialistes democràtics catalans creiem en la necessitat de formar un gran partit socialista de Catalunya amb vocació majoritària i amb voluntat de coordinació amb els socialistes de les altres nacionalitats que formen l'Estat espanyol. Aquest gran partit socialista de Catalunya, tal com succeeix en la majoria dels països europeus, ha de reunir i fer conviure les diferents tendències existents. La creació i el treball del REAGRUPAMENT ha estat ja un primer pas important vers aquesta direcció.

El II Document de Treball, que acabem d'aprovar, facilita unes bases tècniques suficientment amples per donar un segon pas. Altres grups amics diuen que desitgen el mateix. El nostre desig és insistir en la voluntat de diàleg que iniciï el camí de la unitat. No emprendre aquest camí significaria presentar un socialisme

dèbil i dividit, capaç d'ésser vençut per la dreta.

3.- El camí cap a la democràcia exigeix un pacte de totes les forces polítiques democràtiques. El Consell de Forces Polítiques de Catalunya és l'expressió d'aquest pacte a nivell català. Reafirmem la nostra voluntat de seguir treballant per l'enfortiment i dinamització del Consell, de seguir encara incomplet, i també per la reivindicació de la Generalitat com a instrument d'autogovern del nostre poble.

També participem en la creació de la Plataforma de Convergència Democràtica a nivell d'Estat espanyol, però la nostra presència fou sempre provisional tot esperant la creació, a Catalunya, d'un organisme com el Consell que representa a la quasi totalitat de les forces polítiques catalanes. Es el Consell el qui avui ha de dialogar amb les forces polítiques d'Espanya.

Finalment, volem manifestar la nostra cooperació amb tota mobilització popular, pacífica i responsable, que aspiri a obtenir una democràcia política. En aquest sentit remarquem el paper de l'Assemblea de Catalunya com a òrgan de mobilització popular, sensibilització d'importants capes de població i diàleg polític.

Barcelona, 18 de gener 1976."

(1). NDLR de l'"AVUI".

Recordem que en Josep Pallach escrigué una carta al secretari de la Internacional Socialista -publicada en el seu moment per la premsa-, en la qual feia referència al gran munt de documentació original de pensadors socialistes sobre què és una regió o una nació. CEDOC

ASSEMBLEA DE LA C.O.N.C.

En un local situat a la part alta de Barcelona es reuniren uns cinc-cents delegats de la COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA (C O N C), entre els quals hi havia presents la majoria d'enllaços sindicals i UTT de les principals fàbriques del cinturó industrial de Barcelona, així com els dirigents dels diferents rams de producció en que estan dividides les CCOO segons la seva actuació. Resenyarem la important presència dels dirigents de la vaga en curs en aquells moments al Baix Llobregat. També hi eren presents una delegació de la Unió Sindical Obrera (U S O), presidida per Josep M. de la Hoz, una delegació de les sindicals italianes CGIL - UIL - CIS, així com una representació oficial de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, composta per Vicenç Ligüerre (C S C), Xavier Fòlch (P S U C), Joan Colomines (P P C), Miquel Sellarès (C D C), Josep M. López Llaví (P S A N) i Rafael Ribó (independent).

L'acte començà amb el següent ordre del dia:

- Situació de les lluites i situació política. Perspectives. Tasques del Moviment Obrer.

- La unitat dels diferents sectors de la població. Organismes unitaris. Assemblea de Catalunya.

- La unitat sindical. El Congrés Sindical. La mesa era presidida per Domènec Linde (metall), Lleó Martínez (metall), Rodríguez Rovira (construcció), i Gabriel Marquez, Ciprià Garcia, Agustí Prats, López Bulla, Paco Frutos, Josep Padilla, Josep Cervera, Josep Tabada, Antoni Cabañes i Rafael Gisbert.

Obrí l'acte el veterà dirigent de CCOO López Bulla fent una llarga exposició sobre el primer punt de l'ordre del dia. La seva intervenció fou debatuda en alguns

punts i finalment molt aplaudida.

El segon punt fou a càrrec de Paco Frutos, dirigent de les CCOO a l'Assemblea de Catalunya. La seva intervenció sobre el CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA motivà llargs debats pels sectors més radicals de la sala (trotskistes).

Finalment intervingué Rafael Gisbert, un dels principals dirigents tècnics de Comissions. Aquesta potser fou la intervenció més extensa, així com la més debatuda. A remarcar que, tot i fer-se l'acte en espanyol, atès que la majoria eren immigrants, es demanà una Sindical Nacional Catalana.

També cal ressenyar la intervenció solidària de Josep M. de la Hoz (U S O), el qual es va manifestar per la unitat sindical, tot respectant les diferents tendències. Finalment, cal esmentar la intervenció del delegat de l'AdeC, Miquel Sella-

rès, el qual llegí un manifest de salutació a l'Assemblea de la C O N C i cridà a la participació de tots els presents a la diada del 8 de febrer. Aquesta intervenció, l'única en català, fou acollida per tots els reunits amb un llarg aplaudiment. L'Assemblea enlestí la sessió amb un Comunicat final que reproduïm tot seguit.

COMUNICAT FINAL

Estamos ante el desarrollo de una ofensiva obrera y de masas sin precedentes en los últimos treinta y siete años. La clase obrera se enfrenta resueltamente en esta lucha al Decreto de Congelación Salarial, contra los despidos y sanciones, exigiendo un aumento general de los salarios, el pleno empleo, la Amnistía General y las libertades sindicales y políticas. La huelga generalizada del Baix Llobregat, Madrid y Valencia. La huelga a nivel de Estado de Banca, Telefónica, Standard. Los paros generalizados en todo el país, son el más fiel exponente de la lucha que se libra por los trabajadores que, conscientes de su papel y responsabilidad, rechazan una política de bancarrota ajena a sus intereses de clase, al interés general de los pueblos de España. En Cataluña, la generalización de los paros y protestas que se suceden diariamente, tienen en estos momentos su expresión más elevada + en la huelga general del Baix Llobregat, realizada en solidaridad con los despedidos de "LA FORSA", por la combativa clase

la mesa presidencial de la C O N C

obrero de la Comarca. Las Luchas que se +
llevan a cabo parten de un proceso am-++
plio asambleario en los centros de traba-
jo, en los locales de la CNS, en las ca-
lles, plazas y centros deportivos de las
localidades. La lucha en Barcelona de Ban-
ca, puerto, Telefónica, Standard, La For-
sa, etc. El combate obrero, tanto en Cata-
luña como en el resto del Estado español,
se entronca con la lucha de los profesio-
nales y estudiantes, con un vasto movimi-
ento ciudadano y democrático coincidente
en el objetivo común de conseguir la Am-
nistía, la liquidación del régimen conti-
nuista y conquistar las libertades sindi-
cales y políticas. En las acciones que es-
tamos viviendo se dan rasgos de la Acción
Democrática Nacional. Este salto en la

conciencia y combatividad obrera, el gra-
do de desarrollo logrado en la coordina-
ción, ha sido posible gracias al gran tri-
unfo alcanzado en las elecciones sindica-
les por las Candidaturas Unitarias y Demo-
cráticas, fruto del esfuerzo y la orienta-
ción de las Comisiones Obreras, a la la-
bor audaz, inteligente, conjugando las po-
sibilidades legales, con las formas extra-
legales de acción. La intensidad y exten-
sión de las luchas de los trabajadores es-
tá introduciendo modificaciones constan-
tes en el comportamiento de cargos sindi-
cales y funcionarios de la Organización +
Vertical, que son necesarios tener presen-
tes a fin de que favorezcan las posicio-
nes de clase. En esta etapa, la labor a +
desarrollar porque la totalidad de los ++
cargos sindicales sean ganados para la u-
nidad y al servicio de los trabajadores ,
merece un mayor esfuerzo.

Ampliar a todos los centros de trabajo el
desarrollo de las asambleas, plantear to-
das las reivindicaciones, respaldarlas ++
con la lucha resuelta, es una necesidad +
apremiante para hacerlas coincidir y tri-
unfar. Permanecer indecisos, a la espera,
es no comprender el contexto en el que ++
nos movemos. Nuestro enemigo es también +
la inercia. Desde esta gran Asamblea de +
la Comisión Obrera Nacional de Cataluña +
saludamos a todos los que combaten, a los
represaliados y despedidos. Conscientes +
de nuestra responsabilidad y del papel ++
que desempeñamos, llamamos a todos los ++
trabajadores a pasar a la acción a partir
del lunes, al lado de los del Baix Llobre-
gat, junto a los de "LA FORSA", con todos
los que ya están luchando. Iniciar los pa-
ros, desarrollarlos en días sucesivos, es
un imperativo de solidaridad, ayuda a la
mejor defensa de los intereses de clase.

Llamamos a la realización de marchas, ma-
nifestaciones, todas las formas de acción
de masas que impulsen la lucha hacia la +
Jornada General de lucha del viernes, día
30, hacia la huelga general y la Acción +
Democrática Nacional. Llamamos a todos ++
los trabajadores, al pueblo de Cataluña ,
que tantas pruebas de solidaridad viene +
dando para reforzar la ofensiva por la Am-
nistía General que libere a todos los en-
carcelados y permita el retorno de los e-
xiliados sin exclusiones. Llamamos para +
que desde todos los pueblos y comarcas se
acuda masivamente a la manifestación del
1º de Febrero en Barcelona, ante el Arco-
del Triunfo, a las 11 de la mañana. A ha-
cer acto de presencia masiva el día 8 de
Febrero ante el Parque de la Ciudadela, +
para apoyar la convocatoria de la Asam-
blea de Cataluña al acto ante el Parla-
ment Català. Llamamos para que en todas +
las empresas, ramos, localidades y comar-
cas, se refuercen y multipliquen las Comi-
siones Obreras y sus coordinadoras. Desde
esta Asamblea, nuestro recuerdo y nues-
tra solidaridad con Pablo Morales , Pérez
Esquerra, con los 10 militares patriotas-
víctimas de la represión, con todos los +
/(demás)/ encarcelados. Denunciamos el ++
Consejo de Guerra contra ellos y llamamos
a la movilización por su libertad.
Saludamos a la Asamblea de Cataluña, a la
que reafirmamos nuestra plena identifica-
ción. Saludamos a todas las instancias u-
nitarias que contribuyen a la lucha por +
el cambio.

Nos manifestamos partidarios de la urgen-
cia de un Gobierno Provisional, que garan-
tice el sufragio universal que conduzca a
un proceso constituyente, en el que Cata-
luña decida soberanamente sus destinos.
Rechazamos el continuismo en todas sus ++

formas del actual gobierno y manifestamos
resuelta y solemnemente que no apoyaremos
a un gobierno que no emane de la voluntad
popular libremente expresada en sufragio-
universal, previo reconocimiento de todos
los partidos políticos y la libertad sindi-
cal.

Todos unidos a la extensión y generaliza-
ción de las luchas en solidaridad con "LA
FORSA" y los trabajadores del Baix Llobre-
gat; por el aumento inmediato de los sala-
rios; por el pleno empleo; por la Amnis-
tía General; por las libertades sindica-
les y políticas. En el desarrollo de las
luchas de cada día hacia la Jornada del +
viernes 30 de enero, hacia la huelga gene-
ral y la Acción Democrática Nacional.

ASAMBLEA DE LA COMISION OBRERA NACIONAL +
DE CATALUÑA.
25 de enero de 1976."

CRIDA DE L'A. DE C.

A LA C.O.N.C.

COMPANY S !

Amb la nostra presència avui aquí volem +
renovar públicament el suport i la solida-
ritat de l'Assemblea de Catalunya amb la +
lluita i les reivindicacions del moviment +
obrer, i en particular amb el Baix Llobre-
gat.

L'Assemblea de Catalunya, en el punt 2on. +
de la seva Declaració programàtica, es va
manifestar en favor de la llibertat sindi-
cal i el dret de vaga, com una de les ga-
ranties de l'accés del poble al poder polític i econòmic. L'Assemblea de Catalunya ,
que és l'organisme unitari més representa-
tiu del poble català, ha comptat, des de +
la seva constitució el 7 de novembre de +

1971, amb la participació decisiva de les Comissions Obreres.

Davant de les maniobres continuistes i reformistes del règim, l'AdeC entèn que el camí per la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals de Catalunya passa pel protagonisme del poble. Per això l'Assemblea de Catalunya fa una crida a tot el moviment obrer a treballar ara especialment i a incorporar les seves lluites en el marc dels quatre punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya. De manera especial volem convidar tothom a participar en la concentració cívica que tindrà lloc el diumenge, dia 8, a les 12, davant del Parlament de Catalunya (ara Museu d'Art Modern), al Parc de la Ciutadella.

PER LES LLIBERTATS !

PER L'AMNISTIA !

PER L'ESTATUT D'AUTONOMIA ! "

L'A. DE C. AMB "LAFORSA"

Per la seva banda, l'Assemblea de Catalunya havia fet conèixer la seva postura solidària amb la vaga de "La Forsa" i del Baix Llobregat, mitjançant la següent crida, datada del 22 de gener 1976:

CRIDA DE L'AdeC A TOT EL POBLE:

Poble de Catalunya!

Els treballadors de "LAFORSA" de Cornellà estan en vaga des de fa més de dos mesos en solidaritat amb un treballador injustament acomiadat per l'empresa. Davant la negativa total de la Direcció d'aquesta, molt vinculada al Banc de Madrid, a anul·lar l'acomiadament d'aquest treballador, així com els d'altres que s'hi havien solidaritzat, la classe obrera del Baix Llobregat, amb el suport de les capes populars i els sectors democràtics, ha anat seguint un procés ascendent de lluites parcials, a la VAGA GENERAL de tota la comarca.

Des de fa una setmana, milers i milers de treballadors són al carrer, en vaga combativa exterioritzant llur solidaritat amb "LAFORSA" i amb companyes de l'empresa "GYS", despatxades també amb motiu de la jornada de lluita de l'11 de desembre, i protestant contra els expedients de crisi i l'atur forçós que cauen sobre els treballadors de la comarca. Així mateix, han fet explícita reiteradament, com a elements centrals de la lluita, les exigències d'AMNISTIA sindical i política i de LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES, i la protesta +

contra la congelació salarial decretada + pel govern actual.

La patronal de "LAFORSA", i la del Baix + Llobregat en conjunt, es nega a atendre + les reivindicacions obreres, evidentment + justes, i posa el moviment obrer de la comarca en una situació de vaga indefinida. La lluita dels treballadors de "LAFORSA" + i la de tots els treballadors del BAIX + LLOBREGAT va estretament lligada a la + lluita de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA per la consecució dels seus quatre punts programàtics:

/(aquí els 4 punts)/

L'AdeC CRIDA tots els sectors de la societat a mostrar de la forma més clara i decidida llur SUPORT als treballadors del + Baix Llobregat en lluita i a tots els treballadors que aquests dies imposen, malgrat les dures condicions en què actuen, llur dret a l'exercici de les llibertats + sindicals, clarament explicitades en el + segon punt de l'AdeC.

L'AdeC SALUDA la lluita de la classe obrera i de les forces populars i democràtiques de Catalunya i de tot l'Estat espanyol i es referma en la seva convicció + d'aconseguir, a través de la lluita coordinada de tots els pobles de l'Estat, la RUPTURA DEMOCRÀTICA que ens permeti de + conquerir de nou la llibertat.

Avui, 22 de gener de 1976, amb més de 30 mil treballadors del Baix Llobregat i de Barcelona ocupant el centre de la ciutat en marxa pacífica, malgrat les càrregues brutals de la policia, l'AdeC CRIDA TOT EL POBLE I TOTES LES FORCES DEMOCRÀTIQUES ORGANITZADES DE CATALUNYA a situar-se en primer pla de l'acció, i, des de cada sector territorial i social, ENCAPÇALAR LA + LLUITA PER LA CONSECUCIÓ DE LES LLIBER-

En queden molts, a la presó

El 30 de desembre, segons dades comunicades a la premsa pels organismes de solidaritat, restaven encara, malgrat l'indult, 135 presos polítics, només a les presons de Catalunya:

125 a la presó Model de Barcelona.

8 a la presó de dones de La Trinitat, a Barcelona.

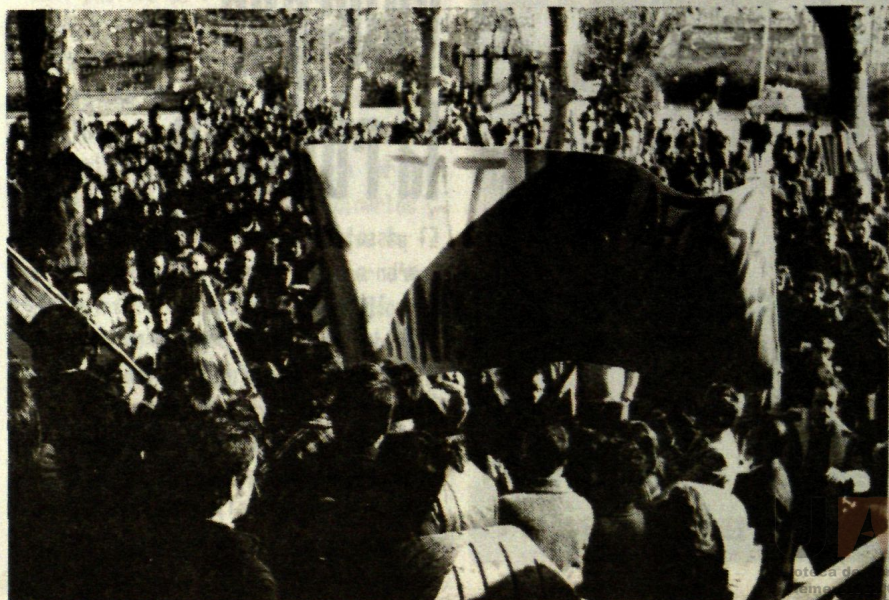
1 a la Residència "Francisco Franco" de Barcelona.

1 dona a la presó de Girona.

De Treball, del PSUC, Nº 433, de 19-1-76.

amnistia!!!

TATS SINDICALS, POLÍTICS I NACIONALS.
LLIBERTAT !
AMNISTIA !
ESTATUT D'AUTONOMIA !
VISCA L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA !!! "

Botiga de comunicació
General
CEDUC

figueres per l'amnistia

Des de fa dos anys, a l'Alt Empordà es reu-
nia una taula democràtica. Aquesta, pel ++
desembre de 1975, i en un lloc de la comar-
ca, celebrà una reunió en la qual estaven
presents, a més de persones independents,
els partits polítics següents: REAGRUPA-++
MENT SOCIALISTA I DEMOCRÀTIC, CONVERGÈNCIA
SOCIALISTA, PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT, ++
PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL
i la UNIÓ DE PAGESOS. En aquesta reunió ++
s'acordà l'adhesió als quatre punts progra-
màtics de l'Assemblea de Catalunya, que-++
dant així constituïda l'Assemblea de l'Alt
Empordà.

Com a primera manifestació concreta de ++
l'Assemblea, va ésser acordat una reculli-
da massiva de firmes a favor de l'amnis-++
tia, per a ser lliurades a l'Ajuntament +
de Figueres amb un acte massiu.

El passat 24 de gener, recollides més de
1.000 signatures entre els diferents po-
bles de la comarca, es va realitzar l'ac-
te massiu d'entrega a l'Ajuntament. Una +
mica abans de la marxa els "grisos" ja es
trobaven als punts claus de la manifesta-

octaveta P S A N

**QUÈ HAS FET
PER LA LLIBERTAT
DEL TEU POBLE?**

ció (Rambles, davant la Casa de la Vila,
etc.). Una condició perquè no hi hagués +
represàlies per part de la policia fou ++
que no es portessin pancartes. Només es-
va permetre una marxa pacífica i silenci-
sa.

A les set de la tarda, la gent es concen-
trà a dalt de la Rambla. Hi havia unes ++
800 persones. Va començar la marxa encap-
çalada pel Secretariat Provisional de ++
l'Assemblea. Es va baixar la Rambla i es
continuà pel carrer Girona. Una botiga de
discos posà la música de "L'Estaca" i la
gent va aplaudir. S'arribà a la plaça de
l'Ajuntament on la gent restà concentrada.
El Secretariat Provisional lliurà el plec
de signatures a l'alcalde, els qual els +
va agrair l'ordre en què s'estava portant
a terme la manifestació. A baix, la gent
concentrada a la plaça cridà visques a ++
l'Assemblea de Catalunya.

En sortir el Secretariat de la Casa de la
Vila, la gent aplaudí i escridassà l'al-++
calde que va sortir tot darrera a saludar.
A continuació la gent es va dispersar. El
comentari de tots era el mateix: "Ha es-++
tat un èxit; és la primera marxa política
i democràtica d'ençà del 39"...

A títol d'anècdota, l'alcalde volia entre-
gar al Secretariat, com a reconeixement,
la medalla del centenari de la ciutat de
Figueres. El Secretariat Provisional el +
va rebutjar: "La medalla s'ha de donar a
les 1.000 persones que demanen amnistia +
ggeneral i les llibertats". L'alcalde va
contestar "que no tenia prou medalles per
a tots"...

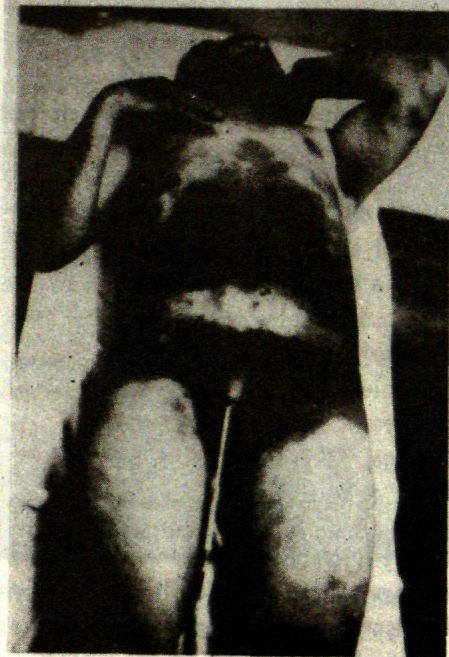
Així mateix, un "gris" ajudà a buscar dins
d'una bossa els plecs de signatures que +
dues noies s'havien oblidat d'entregar.
Corresponsal.-

valls per la ruptura

El passat diumenge 25 de gener es concen-
traren a Valls entre 2 i 3.000 persones +
al voltant dels quatre punts de l'Assem-++
blea de Catalunya i per a manifestar pú-++
blicament la seva adhesió.

La concentració va tenir des del principi
una clara dificultat: la presència activa
de la policia especial (enviada des de ++
Tarragona, car a Valls només hi ha GC), +
força nombrosa des de primeres hores del
matí.

Francesc Téllez

Prou tortures!

5.000 persones van anar a rebre el dia
18 en Francesc Téllez a Santa Coloma.
La presència dels manifestants al car-
rer, demanant amnistia i llibertat, va
durar 2 hores. La policia va fer ús de
les armes de foc. A la foto: octavilla
del PSUC mostrant les tortures.

(En Francesc Téllez fou detingut a Santa-
Coloma de Gramenet amb motiu de la vaga +
general del passat 11 de desembre. Fou +
traslladat a un "cuartelillo" de la GC a
Badalona, passant al jutjat el dia 14. Se
l'acusà d'"associació il·legal" i "propa-++
ganda il·lícita" a favor del PSUC. Atès el
seu estat ingressà a l'Hospital Clínic. +
El seu advocat, Montserrat Avilès, ha pre-
sentat la corresponent denúncia per mals-
tractes. En Francesc té 30 anys, és casat
i pare de tres fills. Actualment ja torna
a ser a Santa Coloma.) Foto: Treball, del
PSUC, Nº 433, de 19-1-76.

L'acte estava potenciat pels nuclis de ++
l'Assemblea de Catalunya del Tarragonès +
(Tarragona), Alt Camp (Valls), Baix Camp-
(Reus), Conca de Barberà (Montblanc i ++
l'Espeluga) i Baix Penedès (El Vendrell).
L'assistència de totes aquestes comarques
fou nodrida, així com també es va esten-++
dre a participants de La Segarra i de tot
el Penedès.

A partir de les 12 del migdia començaren-
a arribar a Valls centenars de persones +
que es dirigiren cap al "Pati" (la plaça-
més concorreguda de Valls). L'acte havia-

de començar a la una amb un míting de ++ l'Assemblea de Catalunya, però a partir + de 2/4 d'una es va manifestar ja la clara intenció de la policia d'impedir-ho: van baixar dels jeeps i van començar a posar-se entre la gent intimidant-la.

A la una en punt, el "Pati" estava ple de gom a gom, amb unes 2/3 mil persones. Veient la impossibilitat de fer el míting + amb tanta de policia, es va encetar una marxa massiva pel carrer de la Cort -que comunica el "Pati" amb la Plaça del Blat+ o de l'Ajuntament-, amb la voluntat de concentrar-se a la Pl. del Blat i manifestar la petició de "LLIBERTAT, AMNISTIA i ESTATUT D'AUTONOMIA".

En arribar-hi, es desplegaren algunes pancartes i senyeres al crit de "Visca l'Assemblea de Catalunya!!". La policia carregà brutalment contra els concentrats i un home i una noia hagueren d'ésser conduïts a l'hospital. Ningú no va gosar aplaudir l'actuació de la policia com s'havia fet en algunes ocasions a Tarragona.

Però, lluny d'intimidat-se, la reacció de tothom fou unànime: ningú no es va moure, al temps que començaven uns forts crits + contra la policia: "assassins!", "sou vos altres els qui aneu contra l'ordre!". La policia reculà i s'encetà una gran manifestació amb pancartes i banderes cap al "Pati", als crits de: "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia!", "Visca Comissions Obreres!" i "Visca la Unió de Pagesos!". La policia tornà a actuar, aquesta vegada mitjançant la utilització de nombroses bombes de fum i lacrimògenes, fins a l'extrem d'impedir tota visibilitat. També empraren uns sprays de líquid lacrimògen que, per les llàgrimes de la gent, estava molt concentrat.

Però els manifestants no recularen pas, i fins i tot a les 3 de la tarda (hora en la que la gent començà a desfilar per anar a dinar), va ser un continuat estira i arronsa, un enfrontament d'un poble que vol les llibertats democràtiques contra + les forces "d'ordre" pagades pel feixisme. El resultat fou força positiu: va guanyar el poble, doncs no va recular en cap moment malgrat les múltiples agressions de què va ser objecte.

Mentrestant, i durant tot el matí, es van tancar a l'Ajuntament 8 conegudes personalitats del "Búnker" vallenc: d'elles depèn en bona part l'actuació de la policia. Va ser el mateix Ajuntament qui va llençar la policia contra Valls i contra els demòcrates de les comarques veïnes. Va ser una bona lliçó per al poble que va a-

prendre que només aconseguirem tot allò + que exigim a través d'un trencament democràtic que passa, entre altres coses, per una renovació total de les estructures i persones de la vida municipal.

No cal dir que aquest ha estat l'acte polític públic més important que s'hagi celebrat mai a aquelles comarques des de fa 40 anys. Corresponsal.-

CATALUNYA

PER L'AMNISTIA I L'AUTONOMIA

Dos diumenges seguits -l'1 i el 8 de febrer- han protagonitzat a Barcelona les manifestacions antifeixistes més importants dels darrers 37 anys. Hom calcula en 50/70 mil el nombre de manifestants al carrer en cada una d'ambdues demostracions populars. La repercussió a nivell nacional, estatal i fins i tot internacional ha estat important i força positiva.

Atès que la premsa legal -diaris i revistes- n'han parlat bastant, en especial pel que fa a la primera, hem cregut més interessant de reproduir tot al llarg d'aquest número fotografies de les manifestacions. Tot i això, farem breus acotacions a cada una d'elles.

DIA 1 DE FEBRER, PER L'AMNISTIA !

Tot i que s'havia sol·licitat el corresponent permís i que s'havien donat les màximes garanties quant al desenvolupament pacífic de l'acte, aquest no fou atorgat.

Malgrat això, entre 50 i 70 mil persones es van manifestar aquell matí per la ciutat. Tot i la duresa de l'actuació policial, s'aconseguí dur a terme + diverses manifestacions multitudinàries, la més important de les quals fou la que tingué per escenari el Carrer d'Aragó (entre 20 i 30 mil persones, doncs ocupaven de banda a banda tres travessies). També cal destacar la que es produí al Passeig General Mola, on la gent s'assegué a terra, essent colpejats brutalment per la policia (un dels ferits fou en Xirinacs); i la de la Gran Via, que durà desde Plaça Tetuan fins la Ram-

bla de Catalunya.

La policia "estrenà" bales de goma i bombes de fum i lacrimògenes, al temps que havia d'enfrontar-se a una nova situació: manifestacions amb milers i milers de persones i amb la diguem complidat de cotxes que entorpien el tràfic. Els crits més sovintejats eren "LLIBERTAT, AMNISTIA", així com el "mec - mec" dels clàxons.

Hom diu que la prohibició de la manifestació fou un encert per a les "autoridades", ja que d'haver-la permesa s'haguessin pogut trobar amb 1/2 milió de manifestants, veritable plebiscit per al règim a Catalunya.

l·libertat, amnistia, estatut d'autonomia

8 DE FEBRER, PEL PARLAMENT CATALÀ !

Si la primera havia estat organitzada i preparada per Associacions de Veïns i altres entitats cíviques, la del 8 ho fou directament per l'Assemblea de Catalunya. (A la secció "L'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA", + en parlar del Comunicat de la XIII Comissió Permanent, reproduïm el text de la + crida original.)

Després de l'experiència anterior, sembla que la policia estava preocupada ja que s'esperava que en aquesta segona encara hi aniria més gent. Amb tal motiu, arribaren dues companyies d'especials antiturbis, les quals acamparen a Cerdànyola, doncs les casernes eren plenes. + També se suspengueren els permisos de la policia armada de Barcelona.

D'altra banda, tenint en compte el que + havia passat el dia 1, la policia varià de tàctica: impedir com fos la formació + de grups. En aquesta ocasió comptarem ++ amb dos helicòpters que sobrevolren la + ciutat tot el matí (contra un el dia 1). Malgrat el que acabem de dir, hom calcula també en 50/70 mil el nombre de manifestants.

En aquesta ocasió, però, no s'arribà mai a formar grups de més de 3/4 mil persones (excepció feta de la concentració a la Plaça "del Llapis", a quarts de 2), + encara que l'extensió dels grups manifestants fou mol més ampla que el diumenge anterior. També es pot dir que la policia actuà molt més durament que en l'anterior vegada, atonyinant indiscriminadament a tothom, fins i tot als qui feien sonar els clàxons dins els autos. Una ++ mostra del que acabem de dir és el fet + d'haver-hi quasi 30 detinguts contra 2 ó 3 el dia 1; i també el nombre de ferits, tant forces d'ordre com gent, el qual supera les 3 dotzenes, sense comptar els + manifestants ferits i recollits per a++ mics.

D'altra banda, es rumorejava que hi havia hagut un mort a la Plaça Catalunya, quan uns "grisos" foren atacats per manifestants, veient-se obligats a disparar la metrallera (cif. diaris). Un altre punt a destacar és l'arribada de ++ molta gent de comarques en autocars i + en trens "amb pancartes, banderes i +++ crits i tot repartint propaganda a cada estació" (cif. també diaris).

Els crits més sentits foren: "LLIBERTAT, AMNISTIA, ESTATUT D'AUTONOMIA", "VISCA L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA" i "VISCA CO-MISSIONS OBRERES". D'altra part, el 99

LIBERTAT !

AMNISTIA +

ESTATUT D'AUTONOMIA !

7 de les banderes exhibides foren catalanes. Finalment, cal dir que la gent + aplaudia i animava des dels balcons estant als manifestants, ajudant-los a amagar-se quan calia.

D'entre les concentracions més "sonades", ultra la de Diagonal Passeig de Gràcia, cal destacar les de Virrei Amat amb 6/7 mil persones, Mercat de St Antoni amb 3/4 mil, Sagrada Família amb 3/4 mil, etc., etc., la majoria però de més i més grups i grupets que eren dissolts i es tornaven a regarupar produint uns atascos de tràfic fenomenals. També cal remarcar la que pujà tot Major de Gràcia fins Lesseps, després de posar barricades (autos atravesats). En la mateixa s'hi trobaven Joan Raventós (CONVERGÈNCIA SOCIALISTA C.), Jordi Pujol + (CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA C.), Francesc Aragay (UNIO DEMOCRÀTICA C.), Jordi Carbonell, Rafael Ribó, etc., etc.

Com a anèctodes podem fer esment de les següents, facilitades per persones que gravaren les emissions de la policia. Pel que fa a l'actuació de les companyies enviades de fora, que havien d'anar a les cantonades a veure en quin carrer estaven i també que no sabien on havien de dirigir-se quan els deien p. ex. Urgell, Passeig de Gràcia, etc. També fou gravat repetidament la desesperació i el cansanci dels policies en haver de "treballar" sens parar. D'altra banda, cal remarcar les ordres de "pegad" y "golpead" emeses pels oficials. Finalment, transcriurem la frase sentida vers les dues del migdia "0 nos mandan más refuerzos o nos retiramos...".

o o o

No cal dir que el balanç d'ambdues demostracions ha estat valorat positivament tant pels organismes unitaris com per cada una de les forces democràtiques catalanes. Ha estat com uns cops + de força de l'Oposició Democràtica Catalana.

UNIÓ SINDICAL OBRERA (U.S.O.)

Atesa la creixent importància de les reivindicacions obreres d'ençà del nou any, en aquest número de l'"AVUI" inserim les respostes que el grup UNIÓ SINDICAL OBRERA (U.S.O.) va donar a un breu Qüestionari elaborat per nosaltres. En propers números aniran sortint d'altres organitzacions de classe dels PPCC, així com formacions polítiques del nostre país. Des d'aquestes planes agraïm els companys d'U.S.O. en haver contestat tan puntualment la nostra Enquesta. Heus aquí les seves respostes:

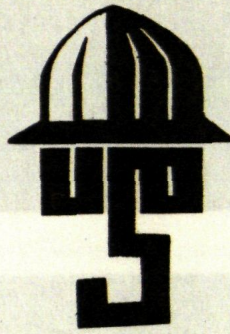
CARTA A L'"AVUI"

La informació que segueix va referida exclusivament al que respecta a la UNIÓ SINDICAL OBRERA de Catalunya. Al País Valencià, la U.S.O. té una autonomia respecte a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol, uns dirigents propis i una manera d'organitzar-se específica. S'hauria, doncs, per a tenir una informació completa parlar amb ells directament i que fessin el treball. Les dates donades fan impossible que ho puguin enllestir tan ràpidament. Es pot pensar en una posterior informació en una pròxima publicació vostra. Quant a les Illes, es pot dir que hem mantingut contactes molt interessants durant aquests 4 darrers anys i que poden ser, sense dubte, la base d'un desenvolupament de la U.S.O. a les Illes. Però de moment, no es pot dir que hi hagi una veritable organització.

Ens reduïrem, per tant, en aquesta informació a Catalunya.

ANTECEDENTS

1964.- Existeix l'ASO (Aliança Sindical Obrera), formada bàsicament per SOLIDARITAT D'OBREERS DE CATALUNYA, la CONFEDERACIÓ NACIONAL DEL TREBALL i la UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS (d'aquesta ú

uso

tima hi participen militants escindits de la línia de Toulouse). Hi participen en aquesta "Aliança", entre d'altres, Josep Pallach i Rudolf Guerra (avui al R.S.D.C.). Aquests militants de la U.G.T. escindida van veient que és un muntatge basants superestructural (el S.O.C. i la C.N.T. no es presenten mai a les reunions de la base...). Davant d'aquesta realitat es va pensar per part d'aquests militants en separar-se. Els materials, durant aquests mesos, es firmen com A.S.O.

1965.- Durant aquest any es donen els primers contactes de l'ASO amb la U.S.O. d'altres regions. A rel d'aquests contactes, els militants de la U.G.T. decideixen separar-se de l'ASO, i sortint ells aquesta es desmonta definitivament per manca de base obrera...

Els militants en aquests moments pertanyen a les federacions de Banca, Metall, Química, Alimentació, Ensenyament i Telefònica. Tots treballen en el naixement de les CC OO com a moviment unitari de classe, i hi conflueixen juntament amb altres corrents sindicals. En el mes de febrer d'aquest any es dona la primera caiguda important a rel del famós Conveni Provincial del Metall de Barcelona. Aquest Conveni, malgrat la caiguda, significa la consolidació de les CC OO a Barcelona. A l'estiu es va estudiar a fons, per part d'aquests militants, la "CARTA FUNDACIONAL DE LA U.S.O." i el programa que aques-

ta presentava. A partir d'aquest estudi, aquests militants es coordinen amb la U.S.O. de la resta de l'Estat espanyol. Queda constituïda la U.S.O. de Catalunya, coordinada amb les altres regions i nacionalitats de l'Estat. S'assisteix ja a reunions peninsulars de les federacions de Banca i del Metall. Les publicacions encara se signen com U.S.O. - U.G.T. de Catalunya.

1966.- Es un any clau degut a les eleccions sindicals de la CNS. La U.S.O. hi participa seguint la seva estratègia d'utilització de les plataformes legals. Aquestes signifiquen un avenç important per a tot el moviment organitzat de la classe obrera i per a les organitzacions que es mouen al seu si.

1967.- Es treu el nom de U.G.T. i els materials surten signats com U.S.O. de Catalunya.

1968.- En aquests moments el problema intern clau és el derivat de la doble militància. Aquesta es practica sobre tot amb el MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA (M.S.C.), línia Joan Raventós (avui, un dels líders de la CONVERGÈNCIA SOCIALISTA DE C.). El debat més dur es porta sobre la realitat de CC OO. En aquests moments tots els militants d'U.S.O. participen a CC OO. Però els que practiquen la doble militància al M.S.C. fan un plantejament d'integració total a CC OO, la qual cosa suposaria en la pràctica la quasi total desaparició de la U.S.O. Els militants del M.S.C. a rel d'aquest debat marxen de la U.S.O., i els altres -els que no tenien doble militància- es mantenen a U.S.O., tot i seguir col·laborant encara dins de CC OO.

1969.- Aquest any es decideix canviar d'estratègia envers CC OO, intentant que aquestes ja no responen al

que eren al començament: un moviment realment autònom dels treballadors. Això fa + que sortint es planteji amb CC OO la unitat d'acció -cosa que es manté fins ara-, però no la col·laboració des de dintre de les mateixes Comissions.

1970.- Tot aquest any i fins al començament del 71 es dona dins la U S O, i al nivell de tot l'Estat, un greu debat que podria tenir una repercussió trascendental per al futur. El fons de la qüestió era el següent: si la U S O continuava essent una organització de tipus sindical, de masses, o bé s'havia de convertir, juntament amb altres forces, en un partit revolucionari de la classe obrera. Eren + uns moments importantíssims de mobilitzacions i avenços de la classe obrera, amb lluites impressionants a tot l'Estat. El debat es va portar a dins de tota l'Organització. La majoria va optar per continuar en la línia marcada des del començament de la "CARTA...". Es va produir una important escissió a diferents regions, + sobretot a Madrid, Astúries... A Catalunya va repercutir, però no d'una manera + important. En el plantejament del debat + van tenir molta importància els fets del "Maig 68" francès i la vivència que d'aquests fets havien tingut un bon nombre + de militants d'U S O des de l'emigració francesa, alemanya o belga.

Fets importants durant aquest període van ser diverses campanyes que es van desenvolupar al si de la classe obrera sota la + nostra iniciativa. Una fou la coneguda + per "Reunions d'Informació a les Empreses" (r.i.e.), per tal de desenvolupar la participació dels treballadors ja des + dels llocs de treball. Una altra va ser + la referent al Congrés Sindical feixista, a Tarragona, amb la difusió de milers + d'enquestes que havien de ser la base de la denúncia de l'estructura feixista i antiobrera d'aquest "Congrés Sindical". Volia representar una mena de Congrés paral·lel obrer a la pantomima feixista.

Durant aquests anys, la U S O llença la iniciativa-campanya de les ASSEMBLEES A LES EMPRESSES, amb les dificultats que això representava en aquells moments. Una + base per a la realització pràctica de les mateixes era, evidentment, la utilització dels càrrecs legals aconseguits tant al + 66 com a les darreres eleccions del 71. + Les Assemblees, dins la perspectiva de la U S O, havien de ser un element essencial per anar donant un autèntic protagonisme als treballadors. Les coses no podien quedar en mans de les organitzacions

clandestines -necessàriament minoritàries, tot i veient llur importància- i havia de ser el col·lectiu obrer de cada lloc de + treball i cada branca de producció i servei el qui anés prenent la discussió i + les decisions que fessin referència a la seva situació. Les Assemblees -per a la U S O - sempre han estat una peça fonamental per aconseguir un sindicat democràtic i anar caminant cap a un socialisme d'autogestió.

LLUITES OBRERES

(anys 1965-1976)

METALL: Conveni 65, Olivetti (vàries), Maquinista, Miniwatt, Làmparas Z, + Josa de Rubí, Inter, Indo, Faema, Pianelli Traversa, Talleres Nuevo Vulcano, SEAT, ASEA/CES, Unidad Hermética, Clima Roca + (aquestes tres a Sabadell), Condiesel de Cerdanyola, Montesa...

TÈXTEL: Totes les lluites referents al + problema de la REESTRUCTURACIÓ + dels diversos sectors (cotó, llana...) sobretot a TERRASSA i SABADELL. Grumete (Martó), Nerva (Barcelona), La Seda-Terlenka, Casanova (Sabadell), Ram Aigua (Barcelona), Igualada.

BANCA: S'ha portat un protagonisme important en totes les lluites de la + banca, sobretot en el sector de banca privada, a Barcelona i província.

GRÀFIQUES: Papelera Española, de El Prat, Printer, de St Vicenç, Salvat, Sopera.

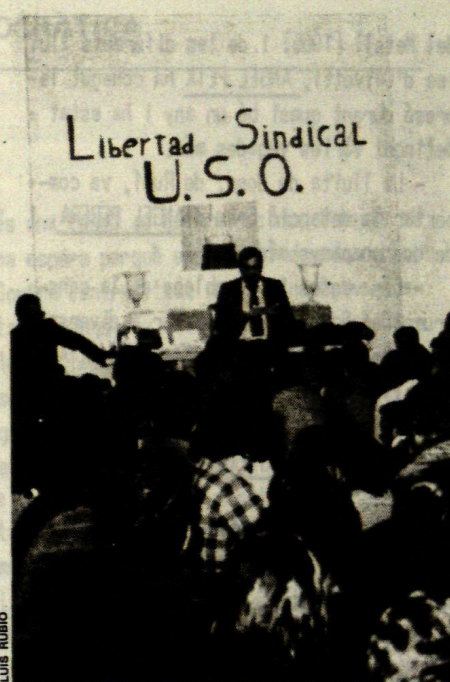
SANITAT: Sobretot a nivell de Sabadell.

PORTUARIS: al moll de Barcelona.

ALIMENTACIÓ: Camy, de Viladecans, Frigo, Schewppes, Coca-cola...

CONSTRUCCIÓ: La Tèrmica del Besòs, moltes

LUIS RUBIO

empreses de Rubí, Terrassa i Sabadell.

ELECTRICITAT: Central Nuclear de Vandellòs (Tarragona).

TRANSPORTS: Sobretot a nivell de Sabadell.

En aquestes lluites principalment se centra l'aportació que a CATALUNYA ha anat + fent la U S O durant aquests 10 anys de presència dins la classe obrera. Evidentment, aquí no queden reflectides "lluites" més petites, però no per això menys importants, que centenars de militants i milers d'obres han anat portant dia rera dia a les seves empreses i que en molts + casos han representat sancions i acomiadaments, i que no han estat recollides no + ja en la premsa legal, ni tant sols en + les publicacions il·legals i clandestines. Amb tot, aquestes també han contribuït a l'avenç de la classe treballadora d'una + manera decisiva.

REPRESSIÓ

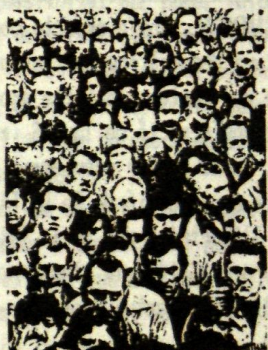
A part del gran nombre de militants sancionats a les empreses i acomiadats de + les mateixes en les diferents lluites, + tot i que aquesta és la principal repressió que hem patit els treballadors durant aquests anys de feixisme i de doble explotació -del règim i del sistema-, hi ha hagut també un cert nombre de militants que, a més, han conegut les detencions, les comissaries, la presó... En aquest aspecte, la U S O de Catalunya també pot aportar el seu gra de sorra... Enumerem-ne alguns:

- A rel de la discussió del Conveni

**CATALUNYA
OBRERA**

1975

ESPECIAL CONGRES

- ANALISIS POLITICO
- POSICION ANTE LA C.N.S.
- ACUERDOS

**CONGRES NACIONAL
U.S.O. CATALUNYA**

del Metall (1965) i de les diferents lluites d'Olivetti, ANGEL PEIX ha conegut la presó durant quasi bé un any i ha estat + detingut varies vegades més.

- La lluita de Josa, de Rubí, va començar a portar la detenció breu d'ANGEL PERERA i de dos companys més.

- Les vagues i assemblees de la construcció a Sabadell van portar a diverses detencions i varis mesos de presó a ANDREU VILA.

- A rel de la lluita de SEAT el 71, va ser detingut ANTOLÍ FLORES durant varis + dies.

- ALVAR GARCIA, treballador de l'ASEA / CES de Sabadell, és un dels militants que més familiaritat ha arribat a tenir amb + les comissaries de Sabadell i Barcelona i amb la "Modelo".

- Entre els detinguts acusats de "propaganda illegal", tenim a ALBERT ESPÀÑEZ, de Pegaso, juntament amb d'altres miliants.

- El 72, a Madrid, a rel d'una reunió de coordinació peninsular van ser detinguts dos dirigents de la U S O de Catalunya: MANEL ZAGUIRRE (de banca) i JOSEP M. DE LA HOZ (Metall). Van sortir amb llibertat provisional després d'un mes d'estada a "Carabanchel". Estan pendent de judici i la petició per a cada un d'ells és de + 12 anys i un dia. (En aquesta situació hi ha 8 altres dirigents d'altres regions de l'Estat).

PANORAMA ACTUAL

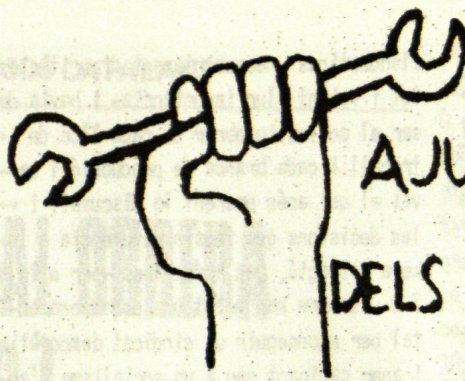
Sintèticament, podem enumerar per federacions i localitats els punts de Catalunya en els quals la presència de la U S O és més important.

Federacions: Metall, Tèxtil, Banca, Química, Construcció, Arts Gràfiques, Sanitat, Telefònica, Marina Mercant i Portuaris, Ensenyament, Alimentació. A més, s'ha de tenir en compte la presència sindical de militants de la U S O als barris dintre de la nostra concepció segons la qual lluites d'empreses i lluites socials han d'anar acompanyades i coordinades.

Localitats: Barcelona, Cornellà, El Prat, St Vicenç, St Boi, Sta Coloma, Badalona, L'Hospitalet, Sitges, Alt Berguedà (Fígols, La Pobla de Lillet), Terrassa, Sabadell, Rubí, Polinyà, Tarragona, Reus, Vandellòs, Mataró...

PROGRAMA

Partint de la presència als diferents punts

AJUDEU LA VAGA DELS TREBALLADORS DEL METALL

País Valencià, febrer 1.976

de Catalunya i de les Federacions, la U S O pretèn estendre al màxim la seva alterna+ tiva sindical als treballadors de Catalunya. Una alternativa de SINDICAT UNITARI que asseguri el protagonisme de la classe treballadora en la seva lluita contra el capital. Per a aquest protagonisme de la classe treballadora, a fi que sigui real, és condició indispensable que aquest sindicat unitari que encara hem d'aconseguir sigui AUTÒNOM i INDEPENDENT. Autònom quant a que sigui capaç per ell mateix de crear les seves pròpies opcions polítiques, basant-se en la capacitació dels seus militants i adherents. Independent + dels partits, del govern i de qualsevol + grup de pressió, quant a economia-financiació i mitjans de qualsevol tipus.

Una altra base fonamental per a un sindicat que pretengui ser instrument revolucionari (significant això el pas a una societat socialista d'autogestió) és el protagonisme en les lluites socials o interprofessionals, que són les que es realitzen fora del marc de l'empresa o de la branca de producció, en qualsevol front a on es demostra també l'explotació capitalista i que, sovint, es limiten com a camp d'actuació dels partits polítics.

La nostra estratègia actual és una proposta de RUPTURA SINDICAL, com a aspecte concret de la ruptura democràtica que propugnem. Pensem que una ruptura política acompanyada d'una transformació de la CNS en Sindical Unica, sense passar prèviament + per un procés de construcció de la UNITAT sindical en la llibertat i des de la llibertat, seria una traïció a la classe obrera que ha lluitat durant 40 anys contra el feixisme.

Pensem combatre qualsevol intent de grups sindicals o polítics que puguin portar al pluralisme i a la divisió dels treballa-

dors. I amb la mateixa decisió denunciarem qualsevol intent de supeditació dels interessos de la classe obrera i del sindicat als projectes fixats pel grup que sigui. Considerem que el pensar per i per als treballadors -però sense els treballadors- pot ser eficaç, però no és revolucionari, perquè no canvia les coses a fons. Està clar que això ningú ha dit que ho fa, però molt sovint els fets parlen + per ells mateixos.

El sindicalisme unitari que s'està configurant ha de dur en ell mateix la seva pròpia capacitat de politització; a la U S O, pensem, ens correspon un paper important de cara a desenvolupar aquesta capacitat i fer de la mateixa una realitat que, un dia rera l'altre, transformi l'actual relació de forces, entre capitalisme i classe obrera, vers una societat socialista autogestionària.

Aquestes són, en síntesi, les passes que, per a la U S O, s'han de donar a curt termini. Això és fruit de l'experiència + de l'acció i dels debats interns i externs portats amb els treballadors:

1.- Continuar utilitzant els càrrecs de la CNS per a mobilitzar i polititzar els treballadors.

2.- RUPTURA SINDICAL, tot rebutjant les reformes que el Govern vol proposar com a simple continuació de la CNS.

3.- SINDICAT UNITARI EN LA LLIBERTAT, + amb els següents passos:

a) Llibertat

b) presentació i debat a fons de les diferents alternatives sindicals

c) com a fruit d'aquest debat, constitució del Sindicat Unitari.

4.- SINDICAT amb aquestes característiques:

- de classe

- amb contingut polític (els plantejaments)
- autònom i independent
- democràtic
- que vagi cap a la construcció d'una societat socialista d'Autogestió.

Aquest sindicat per a nosaltres seria la CENTRAL SINDICAL DEMOCRÀTICA DELS TREBALLADORS que està reclamant en totes les seves lluites durant aquests 40 anys el Moviment Obrer.

ELS DIRIGENTS

Donada la nostra estructuració democràtica a nivell intern, tots els càrrecs tenen un temps, tots són revocables pels òrgans corresponents. Les Federacions d'Indústria i serveis nomenen llurs responsables; les localitats fan el mateix. A nivell de tota l'Organització tenim el CONGRÉS NACIONAL DE CATALUNYA, que es fa cada dos anys, en el qual es revoquen tots els càrrecs a nivell de Confederació. Alguns dels responsables (dirigents) en el moment actual són els següents: Paco Giménez, Andreu Vila, Albert Espúñez, Teresa Buenaventura, Josep M. de la Hoz, Angel Peix, Juanjo Garcia, Pepi Sánchez, Angel Morera, Ramon Puiggrós. Evidentment n'hi ha d'altres, però el moment actual de "reformes" no és encara prou segur com per a "obrir-nos" com si estiguessin amb les llibertats.

PUBLICACIONS

CATALUNYA OBRERA, és l'òrgan de la U S O a Catalunya des de fa 8 anys. En l'actualitat té una periodicitat quinzenal. (Encastellà.)

INFORMACIONES OBRERAS DEL METAL, Organ de la Federació del Metall de Catalunya.

TRABAJADORES TEXTILES, Organ de la Federació del Tèxtil.

SINDICALISMO - U S O, Publicació a nivell peninsular.

SANIDAD, De la Federació Peninsular de Sanitat.

TELEFONICA, Idem de la Telefónica.

A més a més, tenim les publicacions sobre FORMACIÓ SINDICAL de l'ESCOLA DE FORMACIÓ i ACCIÓ SINDICAL (Efas) que es fan a nivell de tot l'Estat."

AMNISTIA

PENEDÈS SOCIALISTA

A continuació presentarem la primera publicació democràtica i clandestina catalana apareguda aquest any 1976. Estem parlant de "PENEDÈS SOCIALISTA", la qual duu per subtítol "Publicació de CONVERGÈNCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA a l'Alt Penedès". Aquest exemplar, sense fer menció de ser el número 1, porta data de Gener 1976.

Format foli i estampada a offset, amb bastantes il·lustracions, "PENEDÈS SOCIALISTA" ofereix el següent sumari:

"El poble del Penedès en la lluita per la democràcia.- Què és C S C ?.- Canvi sense ruptura, trencament democràtic i socialista.- Madofa: la llei a favor de l'empresa.- l'alcalde de Vilafranca saluda al rei.- 30 000 treballadors del Baix Llobregat en vaga.- Per l'amnistia; contra la congelació de salaris.- La democràcia i la llibertat.- Catalunya i l'autodeterminació.- Òrgans unitaris (secció): assemblea democràtica del Penedès i C F P C.- La mort del company Lluís Mata Acedo". Si tenim en compte que es tracta d'una publicació comarcal i amb només sis planes, ens adonarem tot seguit de la quantitat d'informació que conté, així com de la varietat de temes tractats. D'aquest primer número, reproduïm l'article editorial "El poble del Penedès en la lluita per la democràcia":

"Encara que en l'actualitat la premsa legal informa amb més detall i amplitud que fa tan sols dos o tres mesos, no significa que hàgim aconseguit una llibertat de premsa com voldríem. Aquest condicionament ens obliga a estar, encara, a la clandestinitat per poder informar d'alguns dels fets que succeeixen a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol i per donar les nostres opinions sobre aquesta realitat que no queda constatada a la premsa legal.

Aquest és el motiu d'aquesta publicació: informar i comentar al poble del Penedès la realitat que ens envolta, mentre tots plegats anem fent camí cap a la consecució de la democràcia. En aquest sentit voldríem dir ben clar que l'obtenció de la democràcia que el poble necessita no

és una tasca de quatre o cinc, i menys una espera perquè ens vingui donada per un Govern centralitzat massa vinculat a l'etapa franquista, sinó que és una meta a la que hem d'arribar tots els democràtes, sense distinció de sexes, creences religioses, ni tendències polítiques mentre aquestes siguin democràtiques. Ha de ser el poble el que faci possible la llibertat, el pluralisme polític i l'autodeterminació de Catalunya.

La forma de treballar per assolir aquest objectiu és diversa. Els obrers ho faran a través de les seves reivindicacions laborals a les fàbriques i al sindicat, i lluitant en aquests moments contra la congelació de salaris; els veïns dels barris populars per mitjà d'exigir llums, clavegueres, zones verdes, escoles i altres serveis assistencials dels que estan mancats; els estudiants i ensenyants, volent aconseguir un ensenyament gratuït per a tothom i adaptat a les exigències actuals; els pagesos unint-se per defensar-se dels qui els han situat en el lloc degradant que tenen assignat dins aquesta societat capitalista... tots junts, lluitant per una vida digna tant econòmicament, com cultural, social i política, per a tot el poble. D'aquesta forma arribarem a conquerir la democràcia."

Saludem l'aparició de PENEDÈS SOCIALISTA al qual desitgem llarga vida.

PENEDÈS SOCIALISTA

PUBLICACIÓ DE CONVERGÈNCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA A L'ALT PENEDÈS - GENER 76

EL POBLE DEL PENEDÈS EN LA LLUITA PER LA DEMOCRÀCIA

Encara que en l'actualitat la premsa legal informa amb més detall i amplitud que fa tan sols dos o tres mesos, no significa que hàgim aconseguit una llibertat de premsa com voldríem. Aquest condicionament ens obliga a estar, encara, a la clandestinitat per poder informar d'alguns dels fets que succeeixen a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol i per donar les nostres opinions sobre aquesta realitat que no queda constatada a la premsa legal.

Aquest és el motiu d'aquesta publicació: informar i comentar al poble del Penedès la realitat que ens envolta, mentre tots plegats anem fent camí cap a la consecució de la democràcia. En aquest sentit voldríem dir ben clar que l'obtenció de la democràcia que el poble necessita no

què és c.s.c.?

La Convergència Socialista de Catalunya és una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya.

La voluntat com a crear el gran capítol dels socialistes de Catalunya ha estat sempre aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya.

El nostre objectiu és aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya. És una organització que té com a objectiu aconseguir la democràcia i la llibertat a Catalunya.

Amb data de gener 1976 ha estat publicat el segon número de LA TERRA, el "butlletí d'informació i debat de la UNIO DE PAGESOS", del qual ja ens n'havien fet ressò amb motiu de l'aparició del Nº 1.

La tònica del contingut d'aquest segon número és idèntica a la de l'anterior. Notícies, comentaris de problemes del camp... conformen el sumari.

A continuació ens plau reproduir l'editorial que duu per títol "QUI T'HA FET REI?"

"Degut als últims esdeveniments, se'ns presenta la necessitat de valorar la nova situació. La direcció que, en allò que és fonamental, prendrà el regnat de Juan Carlos vindrà marcada pels homes que l'han fet rei.

La seva promesa de LLEIALTAT als principis del "Movimiento", feta davant les "Cortes" feixistes, és una dada concreta que fa semblar la continuïtat de la política dictatorial de Franco.

No obstant això, el poble desitja i exigeix un autèntic canvi democràtic que doni la capacitat de decisió al propi poble. Pel fet de mantenir les lleis fonamentals del franquisme i tots els seus òrgans i institucions, és impossible el pas a la democràcia. Considerem que aquest pas solament serà donat quan el protagonisme del poble vagi imposant formes de gestió democràtiques a tots els nivells de la vida social. Tan sols amb aquesta ruptura pacífica del "Régimen" es podrà garantir una democràcia, que Juan Carlos per ell mateix no ens donarà.

Veiem com els mateixos problemes continuen en el nostre camp. Les mesures econòmiques aprovades sota la presidència de Juan Carlos ens han apujat dràsticament l'electricitat i el carburant; mentrestant els nostres preus segueixen estacionaris i s'eleven per l'home de ciutat. Als pagesos del Camp de Tarragona els és negada la prima per l'aveïllana, i tot fa pensar que hi haurà una eliminació generalitzada de les primes pels productes del camp. Degut a la política antipagesa del "Régimen", la joventut segueix marxant del camp, perquè en ell no hi veu futur. Els fraus electorals dins les "Germundats" i la C O S A (Cámara Oficial Sindical Agraria) estan a l'ordre del dia. Així ho han denunciat els pagesos de l'Alt Empordà. LA TERRA segueix essent clandestina per poder opinar lliurement i la nostra UNIO

DE PAGESOS" ha de moure's amb tots els sacrificis i esforços que imposa la il·legalitat.

Per tot això, considerem que la pagesia catalana ha de col·laborar amb la "UNIO DE PAGESOS", a fi de plantejar i exigir una solució democràtica dels problemes del camp. I també per ajudar, junt amb els altres sectors populars, a imposar un nou sistema polític que surti del poble, no com aquest que ha estat heretat del franquisme."

Recordem als nostres lectors que la "UNIO DE PAGESOS" aplega al seu si camperols i ramaders de diverses organitzacions polítiques catalanes.

LA TERRA

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I DEBAT DE LA UNIO DE PAGESOS

Gener 1976/nº 2

15 ptes.

EDITORIAL

QUI T'HA FET REI?

Després dels últims esdeveniments, se'ns presenta la necessitat de valorar la nova situació. La direcció que, en allò que és fonamental, prendrà el regnat de Juan Carlos vindrà marcada pels homes que l'han fet rei.

La seva promesa de LLEIALTAT als principis del "Movimiento", feta davant les "Cortes" feixistes, és una dada concreta que fa semblar la continuïtat de la política dictatorial de Franco.

No obstant això, el poble desitja i exigeix un autèntic canvi democràtic que doni la capacitat de decisió al propi poble. Pel fet de mantenir les lleis fonamentals del franquisme i tots els seus òrgans i institucions, és impossible el pas a la democràcia. Considerem que aquest pas solament serà donat quan el protagonisme del poble vagi imposant formes de gestió democràtiques a tots els nivells de la vida social. Tan sols amb aquesta ruptura pacífica del "Régimen" es podrà garantir una democràcia, que Juan Carlos per ell mateix no ens donarà.

Veiem com els mateixos problemes continuen en el nostre camp. Les mesures econòmiques aprovades sota la presidència de Juan Carlos ens han apujat dràsticament l'electricitat i el carburant; mentrestant els nostres preus segueixen estacionaris i s'eleven per l'home de ciutat. Als pagesos del Camp de Tarragona els és negada la prima per l'aveïllana, i tot fa pensar que hi haurà una eliminació generalitzada de les primes pels productes del camp. Degut a la política antipagesa del "Régimen", la joventut segueix marxant del camp, perquè en ell no hi veu futur. Els fraus electorals dins les "Germundats" i la C O S A (Cámara Oficial Sindical Agraria) estan a l'ordre del dia. Així ho han denunciat els pagesos de l'Alt Empordà. LA TERRA segueix essent clandestina per poder opinar lliurement i la nostra UNIO DE PAGESOS

ha de moure's amb tots els sacrificis i esforços que imposa la il·legalitat.

Per tot això, considerem que la pagesia catalana ha de col·laborar amb la "UNIO DE PAGESOS", a fi de plantejar i exigir una solució democràtica dels problemes del camp. I també per ajudar, junt amb els altres sectors populars, a imposar un nou sistema polític que surti del poble, no com aquest que ha estat heretat del franquisme."

UNITAT SOCIALISTA

En la secció de l'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA ens fem ressò de la celebració de la 11ª Conferència del "REAGUPAMENT SOCIALISTA I + DEMOCRÀTIC DE CATALUNYA", a la qual hi forem invitats expressament.

Ara parlarem del Nº 7, de gener 1976, del seu portantveu UNITAT SOCIALISTA. I ho farem tot reproduint l'article editorial EL CONSELL: UN ORGANISME CLARIFICADOR:

"A finals de desembre, en el curs d'una roda de premsa celebrada a Barcelona, fou presentat oficialment el recent creat Consell de Forces Polítiques de Catalunya, un organisme que es proposa, en síntesi, orientar la política general, negociar amb la resta de l'Estat espanyol i lluitar per la constitució en un futur del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya. Donada la importància d'aquest a-

cord, reproduïm íntegrament en aquest número, els primers documents fets públics pel Consell. ((Veure AVUI de gener 76.)) En aquest moment, d'evident progrés de la política catalana, cal recordar que la nació catalana durant la llarga dictadura de Franco, ha creat diversos organismes que, malgrat els obstacles, han intentat respondre els atacs que el poble de Catalunya ha rebut. Des del 1939 fins ara, que acaba de crear-se aquest Consell de Forces Polítiques de Catalunya, una sèrie de sacrificis i testimonis a l'entorn d'organismes provisionals, han contribuït decisivament a la supervivència del nostre poble i més endavant a la progressiva recuperació de la sensibilitat política. Així, doncs, en aquest moment, és just recordar els milers i milers de catalans que, en l'etapa duríssima d'aquests últims quaranta anys, han demostrat el seu coratge i han fet possible que ara Catalunya es mostri als ulls del món, amb la rotunditat de la seva personalitat i amb l'aspiració a una ràpida normalització de la nostra vida col·lectiva, és a dir, a la llibertat.

Aquest Consell de Forces Polítiques de Catalunya recull aquesta tradició política del nostre poble, demostrada inclús en les pitjors circumstàncies i constitueix, a més, l'organisme que en aquests moments necessitem, unitari, però precisant amb claretat les diverses opcions polítiques que configuren el panorama de Catalunya. Aquest segon aspecte és molt important. Tots estem convençuts que estem a un pas de la llibertat, que només ens cal, com diu Xirinacs "el salt a la democràcia" i això és el que estem fent. Es per això, que en aquesta vigília que vivim, calia, era precís, que els socialistes ens mostressim com a tals i el mateix fessin els altres opcions polítiques, sense confusions, obertament i que fossin els partits polítics -sense exclusions- els que orientessin el treball dels pròxims mesos, combat difícil i que cal orientar com diu el President de la Generalitat: "...sense claudicacions ni febleses inútils, però serè i amatent de la nostra apassionada voluntat que Catalunya sigui un poble conscient dels seus drets i de les seves responsabilitats i que vol viure en llibertat i en un progrés i benestar constant per a tots, única manera tant bé de merèixer el respecte i l'estima que necessitem per a realitzar els nostres ideals". Heus ací, el sentit que pren el Consell que acaba de formar-se, és un or-

ganisme de partits, un organisme unitari i a més és un organisme clarificador de la política catalana.

El Consell encara no aplega tota la diversitat política de Catalunya, especialment a la dreta, falten sectors, que hem de creure s'hi integraran defugint la temptació sucursalista. Mentrestant, aquest li doni el seu suport a través dels partits, que és l'únic camí per aconseguir ràpidament les nostres aspiracions col·lectives."

La resta del sumari comprén treballs sobre l'Amnistia, la Unitat Sindical, la Universitat, el continuisme, així com una ressenya de la II^a Conferència del R S D C i el document fundacional del Consell.

UNITAT SOCIALISTA

Portaveu del Reagrupament Socialista y Democràtic de Catalunya
nº 7 gener 1976

EL CONSELL UN ORGANISME CLARIFICADOR

A finals de desembre, en el curs d'una roda de premsa celebrada a Barcelona, fou presentat oficialment el recent creat Consell de Forces Polítiques de Catalunya, organisme que es proposa, en síntesi, orientar la política general, negociar amb la resta de l'Estat espanyol i lluitar per la constitució en un futur del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya. Donada la importància d'aquest acord, reproduïm íntegrament en aquest número, els primers documents fets públics pel Consell.

En aquest moment, d'evident progrés de la política catalana, cal recordar que la nació catalana durant la llarga dictadura de Franco, ha creat diversos organismes que malgrat els obstacles, han intentat respondre als atacs que el poble de Catalunya ha rebut. Des del 1939 fins ara, que acaba de crear-se aquest Consell de Forces Polítiques de Catalunya, una sèrie de sacrificis i testimonis a l'enfront d'organismes provisionals, han contribuït desceivament a la supervivència del nostre poble i més endavant a la progressiva recuperació de la sensibilitat política. Atí d'ara en aquest moment, és just recordar els milers i milers de catalans, que en l'etapa duríssima d'aquests últims quaranta anys, han demostrat el seu coratge i ha fet possible que ara Catalunya es mostri als ulls del món, amb la roba puda de la seva personalitat i amb l'aspiració a una ràpida normalització de la nostra vida col·lectiva, és a dir, a la llibertat.

Aquest Consell de Forces Polítiques de Catalunya, recull aquesta tradició política del nostre poble, demostrada inclús en les pitjors circumstàncies i constitueix a més, l'organisme que en aquests moments necessitem, unitari, però precisant amb claretat les diverses opcions polítiques que configuren el panorama de Catalunya.

Aquest se'n va aspecte, és molt important. Tots estem convençuts que estem a un pas de la llibertat, que nostre ens cal, com diu X'ri Machs "el salt a la democràcia" i això és el que estem fent. És per això, que en aquesta vigília en que vivim, calla, era precis, que el socialisme ens mostressin com a tals i el mateix fessin les

LLUITA

Una altra autoritzada opinió sobre el Consell i les seves relacions amb l'Assemblea és l'emesa pel PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS (P S A N), a través d'un article aparegut en el Nº 56 -gener 76- del seu portaveu LLUITA. Sota el títol "L'Assemblea i el Consell", s'hi diu:

"Onze forces polítiques catalanes de signe ben divers, amb interessos a llarg termini diferents, s'han compromès a lluitar plegades per la conquesta de la democràcia a Catalunya i a tot l'Estat. Una democràcia sense exclusions, amb unes institucions de govern catalanes i a fer-ho seguint un camí comú: el trencament democràtic aconseguït per la mobilització del

poble. L'acord constituent i la declaració al poble de Catalunya del Consell de Forces Polítiques són dos documents fruit d'un intens debat polític i que contenen de forma condensada però prou precisa, els elements i condicions per assolir una situació de llibertats mínimes que ens permetin donar vies de solució als greus problemes que, en tots ordres, el nostre poble té plantejats.

La constitució del Consell ha estat majoritàriament ben rebuda i ha causat un fort impacte pel que significa d'aparició pública d'unes forces polítiques que estan disposades a assumir el paper que els correspon d'impulsors, organitzadores i garantidores de la democràcia que reclama el nostre poble.

L'aparició del Consell ha aixecat, però, recels entre certs sectors. Aquests recels vénen especialment d'algunes personalitats no enquadrades políticament i de partits de disciplina espanyola.

CARACTERÍSTIQUES DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA I DEL CONSELL

Voldríem deixar clar d'entrada que el Partit veu el Consell i l'Assemblea com dues organitzacions de composició i funció diferents i necessàriament complementàries. Els partits polítics són l'expressió dels interessos de classe determinants i tenen com a funció organitzar la vida política, assumint els interessos de les classes que representen. Els partits analitzen i dirigeixen l'activitat política del poble donant alternatives de poder a les lluites que es produeixen en el contexte social. En una situació de dictadura i repressió els partits tenen fortes dificultats per a complir les seves missions i se situa en primer pla un objectiu que uneix a tothom: la conquesta de la democràcia. Aquest fet fa que existeixin persones que creuen més adequada una lluita per la democràcia fora dels partits, moltes vegades amb la intenció d'ajudar a l'entesa entre els diferents partits. Igualment, institucions i organitzacions sense un fi polític específic, legals o il·legals, en una situació dictatorial assumeixen unes funcions polítiques a favor del restabliment de la democràcia. Les organitzacions de masses tenen una dinàmica pròpia i diferent a la dels partits, per tal com són òrgans unitaris per a la defensa dels interessos d'un sector popular determinat. La presència i actuació de militants polítics en elles, no les ha de convertir en una prolongació del partit propi perquè perdrien la seva caracterís-

tica unitària i de masses, convertint-les em organitzacions super-estructurals deslligades de la realitat.

Partits, organitzacions de masses, associacions diverses, personalitats, tots són elements indispensables en la lluita per la democràcia, que no es pot aconseguir d'altra manera que per la mobilització dels més amplis sectors de tot el poble, amb uns objectius polítics clarament i majoritàriament assumits. Aquesta és la idea que impulsà la creació de l'Assemblea de Catalunya, idea que proposà la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i a la que el partit des del primer moment va donar suport.

L'Assemblea de Catalunya ha agrupat de forma activa especialment els sectors populars del nostre poble i en conseqüència és un agent i garantia de que el trencament democràtic a Catalunya tindrà un contingut i una dinàmica populars. Impulsar l'Assemblea de Catalunya, especialment a la base de totes les nostres poblacions i comarques és la millor garantia que tenim els socialistes catalans, que la conquesta de la democràcia serà un pas decisiu en la marxa cap a l'Estat socialista dels Països Catalans.

En els moments actuals en què les classes populars estan clarament definides per la democràcia, en què amplis sectors de la burgesia catalana veuen inevitablement el canvi polític i que l'Estat dictatorial s'està desfent degut a les seves contradiccions internes, és necessari avançar decididament cap a la construcció d'una alternativa política que ha de comptar necessàriament amb la participació de la burgesia, que, d'altra banda, en el cas de Catalunya, manté posicions força més democràtiques que a la resta de l'Estat. Es hora per tant que els partits juguin el seu paper de clarificació política, oferint a través dels seus programes concrets les diferents alternatives polítiques.

La claretat i la fermesa en la defensa de les nostres posicions no ha d'ésser obstacle per a buscar les enteses necessàries per a conquerir la democràcia. Amb alguns partits aquesta entesa és tant sols provisional mentre durin les circumstàncies excepcionals de la dictadura; amb d'altres previsiblement, podrem anar força més lluny.

Les forces de centre i de dreta no estan interessades a participar en un òrgan com l'Assemblea de Catalunya, a causa de la seva dinàmica popular. El Consell de For-

ces Polítiques de Catalunya ha possibilitat la participació d'aquests sectors en una política de trencament contra la dictadura.

RELACIONS ASSEMBLEA-CONSELL

El Partit postula la necessitat d'una estreta col·laboració entre els dos organismes: l'Assemblea de Catalunya, com a òrgan especialment (no exclusivament) de mobilització popular; el Consell de Forces Polítiques com a òrgan especialment (i ++ tampoc exclusivament) polític i capaç ++ d'assumir les aspiracions populars que en bona part li vindran canalitzades per ++ l'Assemblea. En aquest sentit propugnem ++ la participació del Consell com a tal en ++ l'Assemblea de Catalunya i la pràctica ++ entre els dos organismes d'un ampli debat ++ per a la Constitució del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya. Igualment, la representació de Catalunya davant les instàncies unitàries de la resta dels Països Catalans i de l'Estat espanyol hauria d'ésser exercida per una comissió mixta Assemblea-Consell.

EL PROBLEMA DE LA "DISCIPLINA CATALANA"

Finalment ens voldríem referir al problema dels partits de disciplina estatal, absents del Consell. Aquest és un problema delicat i que cal tractar adientment. Per a la consecució d'un poder autònic, hem d'ajuntar els esforços de tots els ++ que amb objectius a llarg termini, coincidents o no, postulin la mateixa fita immediata. Una Catalunya autònoma ha d'estar dirigida per partits amb poder de decisió propi, és a dir, de "disciplina catalana", però això no s'aconsegueix per decret, sinó per la força dels fets, per la pressió popular. El Partit ha cregut necessari ++ que el programa del Consell fos elaborat per organitzacions catalanes, per tal com és als catalans que ens correspon fixar ++ les nostres pròpies formulacions polítiques. Un cop això fet, el Partit té present l'existència real d'organitzacions ++ que estan presents en la lluita, que coincideixen amb els postulats del Consell, ++ però que no són de disciplina catalana. ++ Respecte a aquestes organitzacions és favorable a la seva incorporació si accepten la totalitat del que s'ha acordat i sempre i quan manifestin formalment que la seva organització catalana té una capacitat de decisió autònoma. Esperem que ++ les actuals organitzacions de disciplina estatal que operen a Catalunya i reconeixen el fet nacional, almenys a nivell del Principat, siguin conseqüents i s'organitzin amb aquesta base. En concret, doncs,

el Partit donaria suport a la petició formulada per l'organisme de direcció català dels partits d'àmbit estatal sota les següents condicions: acceptació del programa del Consell i manifestació pública i formal de la seva capacitat d'actuació i decisió autònoma respecte dels organismes de decisió a nivell estatal. La col·laboració més estreta entre l'Assemblea de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques de Catalunya es veuria facilitada amb l'adopció de la posició que propugnem respecte a aquests partits. En el cas que no s'acceptés la incorporació d'aquests al Consell, propugnaríem que el Consell entrés en relació amb aquests partits per tal de crear les formes de col·laboració necessàries. "

API
AGENCIA POPULAR INFORMATIVA

INDICE

OPINIONES POLITICAS

Comisión de la III Sesión de la Conferencia Interpartidaria de Cataluña... 1
Catalunya: Profunditat del problema... 1
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 2
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 3
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 4
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 5
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 6
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 7
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 8
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 9
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 10
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 11
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 12
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 13
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 14
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 15
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 16
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 17
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 18
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 19
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 20
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 21
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 22
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 23
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 24
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 25
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 26
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 27
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 28
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 29
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 30
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 31
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 32
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 33
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 34
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 35
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 36
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 37
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 38
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 39
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 40
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 41
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 42
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 43
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 44
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 45
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 46
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 47
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 48
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 49
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 50
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 51
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 52
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 53
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 54
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 55
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 56
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 57
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 58
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 59
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 60
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 61
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 62
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 63
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 64
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 65
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 66
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 67
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 68
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 69
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 70
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 71
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 72
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 73
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 74
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 75
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 76
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 77
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 78
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 79
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 80
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 81
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 82
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 83
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 84
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 85
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 86
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 87
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 88
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 89
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 90
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 91
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 92
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 93
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 94
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 95
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 96
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 97
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 98
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 99
Assemblea de Catalunya: Perfil del Secretariat de la Presència... 100

lluita
SOCIALISME
partit socialista d'alliberament nacional dels països catalans
independència

GENYER 1976
NUM. 56 PREU: 15 PTEES.

LIBERTAT, AMNISTIA I ESTATUT D'AUTONOMIA

QUE PRETEN EL GOVERN ?

El govern intenta despendentment d'anymentar la seva credibilitat, intenta de fer acceptable la seva manca d'"apertura". Els objectius d'aquesta operació ja els hem exposats altres vegades: arribar a un règim democràtic orientat directament per la burgesia. Per això es proposa d'instaurar un futur règim una "democràcia directa" basat en una part dels partits d'oposició als mateixos grups del règim actual, basant-se perfectament tota l'opinió.

Però aconseguir aquesta evolució gradual no els serà fàcil. Per això haurien de començar important sectors burgesos ja que el poble efectivament es desorienta davant l'actitud del govern. L'opinió no té cura de pròximament per culpa dels temps perquè la línia obrera i popular no es en evidència les seves creences contradictòries. Com per continuar la seva feina democràtica un govern que manté els règims polítics, que continua la repressió i que realitza contínuament de detencions i que per assegurar el poble un govern que ha de tirar enrere d'altres mesures antipopulars una complexió de salutari en un moment d'aquesta constant dels pressos ?

Millor dir, el representant del govern en aquest afer, ens ha fet el favor de transmetre la seva escritura clara. Sota la "falsedat "aperturista" s'encopen els veritat

"BOLETIN A.P.I."

En llegir el Nº 67, de 5 de febrer, del Boletín API (Agència Popular Informativa), hi hem trobat a la primera plana una breu nota titulada: "API EN CATALAN":
"Con el presente Boletín, API comunica ++ que a partir del Nº 66 (16-176) publica ++ conjuntament con su tradicional edició en castellano, la edició en catalán que desde su creación (mayo de 1972) ha sido una de sus principales preocupaciones y un objetivo básico de todo el Colectivo. Como Agencia Informativa Catalana, su natural expresión en la propia lengua se ha visto dificultada hasta el momento por ++ obstáculos técnicos propios de la clandestinidad y por la falta de medios económi-

cos, inherentes a la independència política en que siempre nos hemos movido. Nos congratulamos, pues de que, superadas en parte dichas dificultades, podamos aparecer en nuestra lengua. No abandonamos, sin embargo, la edición castellana para nuestros destinatarios del Estado español no catalanes y del extranjero, para cuya difusión ha primado la utilidad y se ha sacrificado nuestro derecho a la propia lengua."
Efectivament, hem pogut comprovar la veritat d'aquesta afirmació, puix aquí mateix reproduïm la portada del Nº 66, edició catalana, de la qual cosa ens congratulem, tot desitjant als companys d'API èxit en la tasca empresa.

PROGRAMA DELS LIBERALS CATALANS (E.D.C.)

Trias Fargas

En aquesta ocasió ens fem ressò de dos papers molt especials. I diem això atès que, ++ per exemple, el primer prové dels liberals catalans ("Esquerra Democràtica de Catalu-- nya"). En efecte, és ben simptomàtic que un partit democràtic tan moderat com ara l'E D C hagi de fer els seus papers clandestinament. Recordem que l'E D C pertany a la Inter nacional Liberal i també que, segons sembla, rep força ajuda de tota mena del Partit Li beral Alemany (F D P). Els seus dirigents més visibles són Ramon Trias Fargas i Jaume+ Casanovas.

En segon lloc, reproduïm --amb un cert retard-- la declaració feta per l'Honorable Presi dent de la Generalitat a l'exili, Sr Josep Terradellas, a principis de desembre. Tot i que amb posterioritat ha estat creat el Consell, creiem de gran interès la lectura d'a quest text, original de qui presideix la Institució reivindicada per totes les forces + democràtiques catalanes: la Generalitat.

PROGRAMA D'E.D.C.

LA TOTS ELS CATALANS:

En el transcurs dels darrers temps s'ha + reunit en diferents poblacions catalanes+ el Consell Directiu d'ESQUERRA DEMOCRÀTI CA DE CATALUNYA per tal d'examinar la si tuació política general, tant en el que + fa referència al poble català com a les + perspectives que presenta, en el moment + actual, l'activitat de les forces democrà tiques que dominen l'Estat espanyol.

De l'estudi aprofundit del conjunt de la+ situació han sobresortit diferents punts+ que caldrà tenir en compte, en el moment+ potser més proper del que sembla, de l'es tabliment d'un sistema democràtic de go vern a Espanya i a Catalunya.

ESQUERRA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA, a l'e fecte de determinar ben clarament la posi ció de la nostra organització en els mo ments històrics actuals, ha adoptat els + quinze punts programàtics que expliquem a continuació i que posem a la consideració del poble de Catalunya tot esperant que +

aquesta declaració de principis pugui ser un punt de partida que suggereixi a totes les forces veritablement democràtiques de la nostra terra a trobar els mitjans més+ eficaces i més oportuns per a la formula ció d'una nova solidaritat catalana que + retorni al nostre país la llibertat, la + democràcia i la justícia social.

ESQUERRA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA portarà a terme les gestions pertinents per tal + que la presència catalana sigui refermada arreu i pugui crear-se així un clima d'en tesa i d'unitat nacional indispensable ++ per a assegurar dignament el destí de Ca talunya.

PUNTS PROGRAMÀTICS

1.- L'home neix per a ésser lliure i per a viure col·lectivament en llibertat. L'Estat, per tant, ha de servir l'home i la comunitat, tot partint del principi ++ que totes les llibertats són solidàries,+ inviolables i inalienables. Per tal de realitzar aquestes premisses, +

l'E D C considera que la democràcia polí tica basada en l'existència de partits po lítics lliures i responsables, i en l'e xercici del sufragi universal, directe i secret, és el millor sistema polític per a garantir els drets humans, la llibertat i la dignitat dels homes i dels pobles.

2.- L'E D C propugna una estructura de ++ l'Estat espanyol de forma federal o + autonòmica. En efecte, considerem que és +aquesta la configuració més adient per a la onviència i la solidaritat política, social i econòmica entre els pobles hispà nics, de conformitat amb la Declaració de les Nacions Unides, del 14 de desembre de 1961, en la qual és solemnement reconegut a tots els pobles el dret d'autodetermina ció.

Qualsevol règim democràtic que s'instauri a Espanya, haurà de reconèixer prèviament la validesa de l'Estatut de Catalunya del 1932 com a punt de partida per a la futu ra convivència política entre Catalunya i l'Estat espanyol, i en conseqüència haurà de ser plenament restablert, d'acord amb les realitats del moment, el dret de Cata lunya a exercir, dins el marc de les lleis democràtiques de l'Estat, la seva autono mia com a poble i com a col·lectivitat po lítica, cultural i humana.

3.- L'E D C afirma l'existència d'una co munitat formada pels Països Catalans, entre els quals s'ha de promoure i incre mentar una més estreta vinculació.

4.- L'E D C recorda que tots els poders + emanen de la voluntat i de la sobira nia dels pobles i que la separació dels + poders legislatiu, executiu i judicial és una base inqüestionable de tota democrà cia. El funcionament correcte i l'equili

bri entre aquests diferents poders és la garantia més eficaç contra tota mena d'opressió, de tirania i d'anarquia.

5.- L'E D C, per sentiment i per convicció, concep la seva ideologia dins ++ d'una estructura econòmica de lliure iniciativa i de democràcia parlamentària, representativa i pluripartidista. Per tal + d'aconseguir aquests objectius, propugna una total incorporació dels ciutadans a + les tasques socials, econòmiques i polítiques del nostre país.

6.- L'E D C considera que no hi pot haver una veritable llibertat política sense establir alhora un sistema de benestar social i econòmic. En conseqüència, + l'E D C propugna les corresponents reformes estructurals, socials i econòmiques + destinades a protegir la maternitat, els infants, la vellesa, els malalts, els invalids, els incapacitats i les persones + que es trobin en altres situacions d'inferioritat física o moral.

L'E D C lluitarà per assolir la igualtat d'oportunitats per a tots els ciutadans + en tots els camps de la vida política, + econòmica i social, i, molt especialment, en allò que fa referència a l'educació + que serà obligatòria i gratuïta a tots ++ els nivells. L'Estat haurà de garantir ++ l'accés a l'ensenyament superior a totes les persones amb capacitat, sense excepció. La qualitat de l'ensenyament haurà + de ser una preocupació essencial de l'Estat.

L'E D C proclama, així mateix, la necessitat d'establir el més ràpidament possible, la completa igualtat entre homes i dones.

7.- L'E D C creu en l'eficàcia de l'economia de lliure iniciativa i en proclama la seva necessitat. Això no obstant, + considera que tota l'economia del país ++ -tant pública com privada- haurà d'estar sotmesa a l'efecte corrector de la democràcia política per tal que les activitats econòmiques estiguin sempre al servei dels ciutadans i no puguin transformar-se en situacions monopolístiques, oligàrquiques o oligopolítiques.

La propietat, tant individual com col·lectiva, haurà d'ésser garantida sempre que realitzi una funció social indispensable al desenvolupament econòmic del país. Això no obstant, serà necessari assegurar + una veritable ètica tant en el sector de l'economia com en el dels serveis i els + negocis.

Una autèntica reforma fiscal conduirà a + una redistribució equitativa de la riquesa produïda en tots els sectors econòmics ++

del país.

8.- L'E D C afirma la seva decisió d'establir una democràcia econòmica que + ha de fonamentar-se en els següents principis:

- El treball és un dret garantit per l'Estat i una obligació per a tots els ciutadans.

- Els treballadors tenen dret a conèixer i a participar en l'orientació, el control dels resultats i el desenvolupament de l'empresa en la qual treballen, independentment del volum o forma d'aquesta. Un veritable sistema de cogestió permetrà una democràtica efectivitat de les activitats econòmiques i socials de les empreses.

- L'empresa privada col·laborarà i conviurà amb les empreses públiques sempre que les necessitats i els interessos generals del país ho exigeixin. Una planificació democràtica determinarà les línies bàsiques d'actuació de la gran empresa privada i del sector públic. Hom podrà, així + mateix, procedir a la socialització o a + la nacionalització de determinades activitats indispensables al desenvolupament econòmic del país, sempre que la iniciativa privada no pugui realitzar-les en millors condicions, o quan el bé de la comunitat ho faci necessari.

- S'establiran uns ingressos mínims per a tothom puguí viure amb dignitat.

- L'acció de les empreses multinacionals serà regulada per la llei i llurs activitats hauran de tenir com objectiu principal el desenvolupament econòmic, social i tecnològic dels diferents sectors interes-

sats.

- El moviment cooperativista i mutualista serà activament encoratjat a tots els sectors.

- El dret a unir-se per a crear sindicats i per afiliar-s'hi lliurement serà garantit per la llei.

9.- L'E D C propugna:

- Una política antimonopolista, de conformitat amb els principis de llibertat econòmica i que no estableixi aranzels duaners proteccionistes.

- Una política de crèdit que permeti situar les nostres indústries a nivell competitiu europeu.

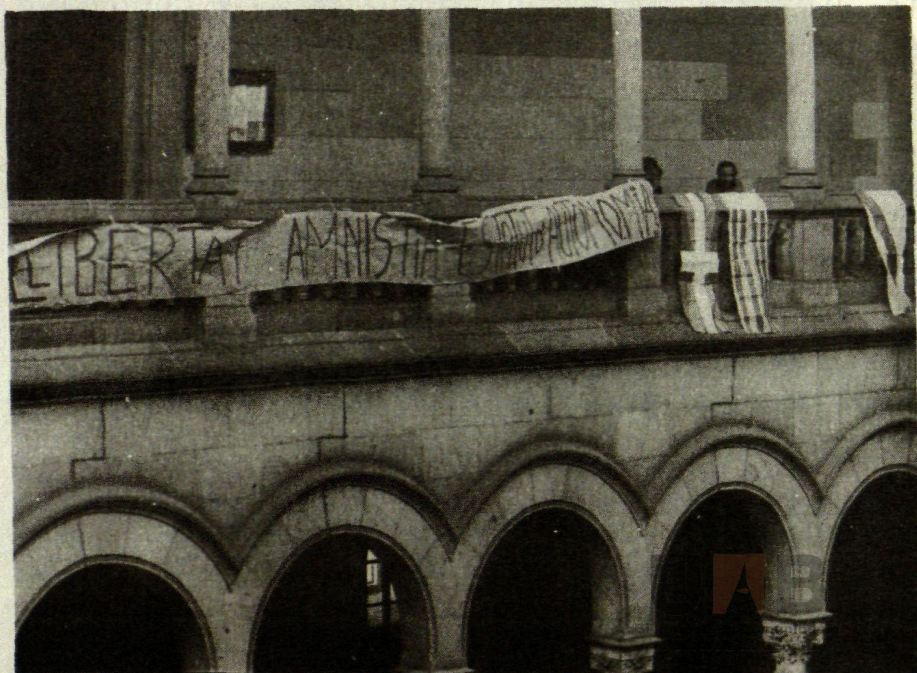
- La creació d'un sector públic, imaginatiu i potent, el qual, paral·lelament a un sector privat fort i productiu, permeti + d'assolir una veritable justícia social + basada en la solidaritat de tots els factors humans de la producció.

- Fomentar la investigació en tots els seus aspectes, mitjançant el finançament estatal i privat.

10.- L'E D C dedicarà una atenció especial al camp i propugna l'estructuració del sector agrícola, d'acord amb les exigències del nostre temps i de les necessitats pròpies de la pagesia, a fi d'aconseguir ingressos i serveis socials en paritat amb els dels altres sectors econòmics del país.

Es proposarà l'aplicació a la finca rústica no explotada directament o personalment, de fórmules modernes de col·laboració entre el propietari i el pagès, per + tal d'assolir rendabilitats justes i suf-

Pati de Lletres de la Universitat Central

cients. L'accés a la propietat per part + del pagès serà preferent i facilitat amb els crèdits necessaris.

Per a la modernització i rendiment, el ++ camp comptarà amb els ajuts econòmics necessaris provinents de l'Estat.

11.- L'E D C afirma que ésser lliure vol dir ésser responsable. Per tant, considera que cada ciutadà de Catalunya s'ha de sentir moralment responsable del destí dels altres i de l'evolució democràtica + de la societat.

Partint d'aquest principi, considera com a catalans tots aquells que vivint i treballant a Catalunya amb esperit de permanència, s'identifiquen amb els valors de la nostra comunitat.

12.- L'E D C afirma la seva voluntat d'éstablir un pla per a la conservació + de la naturalesa, del paisatge i de les + riqueses de la nostra terra, així com per disposar d'espais lliures per a la comunitat.

La superpoblació en certes zones del país obligarà a establir ràpidament una planificació territorial, industrial i demogràfica de caràcter plenament democràtic que tingui en compte tant les necessitats generals com la voluntat i els interessos + dels pobles, ciutats i comarques de la ++ nostra terra.

13.- L'E D C afirma la conveniència de separar l'Església de l'Estat i de garantir la llibertat total de cultes.

14.- L'E D C defensarà l'aplicació d'una política internacional inspirada i + fonamentada en els principis de llibertat individual i col·lectiva, de democràcia ++ parlamentària, de pau i progrés, de desarmament simultani i controlat i de solidaritat entre tots els pobles.

15.- L'E D C afirma, pel que fa referència a Europa, la necessitat ineluctable de la integració total dels països ++ hispànics a la Comunitat Europea i lluitarà activament per l'establiment d'una Unitat Política de caràcter federal, dels pobles democràtics del continent.

De conformitat amb la tradició catalana i seguint l'exemple de tota la nostra història, l'E D C considera que la Federació + Europea ha de basar-se en una estructura que tingui en compte les realitats regionals de les col·lectivitats, Països i Estats europeus. En conseqüència, les regions europees que reuneixin les condicions socio-econòmiques, culturals i polítiques corresponents, hauran d'ésser reconegudes com a entitats autònomes i com a tals, hauran de tenir una representació +

directa en els organismes supranacionals+ i particularment en els òrgans parlamentaris de la futura Federació.

D'aquesta manera l'aportació popular a la

Unitat política Europea garantirà encara+ més la refermança del caràcter democràtic de l'actual Europa en formació."

PARLA

L'HON. JOSEP TERRADELLES

"CIUTADANS DE CATALUNYA:

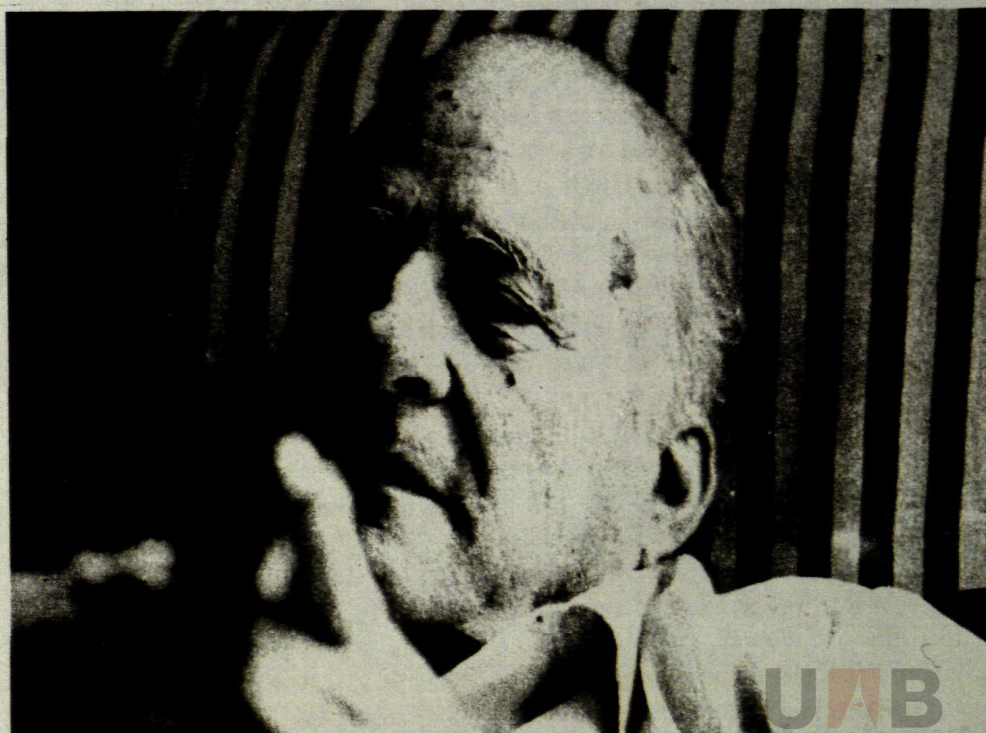
Fa uns mesos us deia com era de trist que un poble esperés la mort d'un home per alliberar-se i que aquest fet ineluctable no tenia importància perquè érem nosaltres i solament nosaltres els qui havíem de determinar el nostre destí.

Crec que avui no és en va de recordar-ho. Es necessari que en la nova etapa que comença de la història del nostre país tinguem present tothora que la nostra llibertat, el nostre benestar, depèn del que nosaltres farem i del que nosaltres estem

disposats a defensar.

La primera exigència, doncs, per a triomfar és, al meu entendre, ésser fidels a + nosaltres mateixos i no oblidar en cap moment els deures que ens imposen els nostres drets i la nostra resolta voluntat + de governar-nos per a conduir Catalunya i resoldre els nostres greus problemes polítics, econòmics i espirituals, tal com nosaltres ho entenem.

Els que avui existeixen i els que es veuen a venir, els podrem resoldre o trobar hi solucions, encara que siguin provisionals, si som interlocutors vàlids i repre

sentem els sentiments i els anhels unànims del nostre país.

Això, no en dubteu, solament ho pot encarnar la Generalitat de Catalunya. No acceptar aquesta premissa seria un fracàs per a tots i representaria ésser condemnats + una vegada més a continuar anant a remolc d'ambicions o d'illusions esbojarrades en què, com ha succeït altres vegades, solament trobaríem decepcions que han estat + cruents i que hem pagat durament.

Davant la ben difícil situació que avui + tenim em sembla que tot rigor serà poc, perquè sense confusions ni complexos, ens agradi o no, hàgim de reconèixer que el + general Franco ha instaurat la Monarquia + que volia, i la seva victòria, almenys ara com ara, es prolonga fins després de + la seva mort. El seu successor ha jurat + complir les lleis fonamentals del Regne i guardar lleialtat als principis que informen el "Movimiento Nacional", imposadas + l'una cosa i l'altra per una dictadura ++ que ha durat prop de quaranta anys i que ni nosaltres ni el món no podem oblidar + mai per la seva brutalitat.

Monarquia, doncs, inadmissible, car el país lliurement no ha dit que l'acceptava. Però encara hi ha quelcom de més greu, ++ que és difícil de comprendre i que produeix estupor en constatar el silenci del + qui vol representar-la, ja que ni un sol instant ha manifestat el seu desig de conèixer els anhels i les preocupacions del país. Aquesta insòlita actitud, vol dir + que és i vol ésser el continuador de la + dictadura franquista? Ens trobem davant + un acte de provocació als sentiments de + llibertat del país? Es un oblit voluntari dels seus deures envers aquells que volem un règim polític que ens porti la pau sense mediatitzacions i una comprensió ++ que faci oblidar tot allò que ens pugui + separar? Es que s'ha fet la il·lusió de poder governar el país tenint-lo sotmès i + sense reconèixer-li el dret que té d'escollir el règim polític que li convé?

Sigui una cosa o l'altra, amb tristesa ++ hem de constatar que és un molt greu pressagi i ple de temences per al futur. Al meu entendre no és aquesta, ni molt menys, la millor manera de merèixer la confiança d'un poble.

Reflexionant-hi sense passió ni partidismes, és evident que podem afirmar que el règim legal pel qual Espanya avui ha de + regir-se no existeix, car tota Constitució o tota Llei fonamental imposada per + la violència d'uns, siguin els que siguin, contra la voluntat del país no és mai ac-

ceptable.

Per a nosaltres, ciutadans de Catalunya, quina ha d'ésser la nostra actitud a més + de la que acabo d'expressar? Crec que ha d'ésser la que venim manifestant des de + començaments de segle, és a dir, clara i sense equívocs: volem la República.

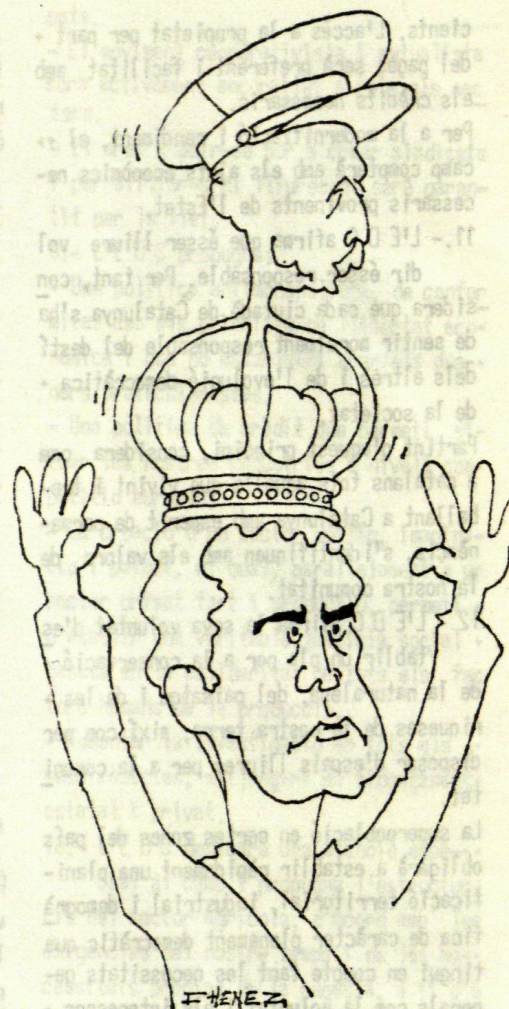
Ara bé, tal com vaig manifestar en el Missatge que us vaig adreçar pel desembre de 1961, si els altres pobles d'Espanya es + decideixen a acceptar lliurement la Monarquia, crec que nosaltres no ens hi podem + oposar. Hem de respectar la seva voluntat, com desitgem que respectin la nostra de + continuar democràticament propugnant el + restabliment de la República.

Crec que si aquesta situació es produís + hauria d'ésser acceptada per tothom, perquè tampoc no fóra la primera vegada que una comunitat de pobles convisquessin amb + cordial harmonia pel damunt del règim o de situacions polítiques establertes o ++ distintes.

La millor manera de servir el nostre país i a nosaltres mateixos és conviure i respectar-nos. Després de tants i tants anys de lluites fratricides, de persecucions + de tota mena, d'intoleràncies i d'interpretacions fallacioses, ja és hora que ++ tots plegats fem l'esforç que calgui per tal de viure amb pau i llibertat.

Per arribar-hi, tot possibilitant un clima de convivència que faci possible un ràpid diàleg obert i generós, és urgent la proclamació d'una àmplia amnistia. Però + que aquesta sigui feta sense restriccions ni discriminacions, sense rencors ni odis, sense que ningú la vulgui utilitzar com + un instrument per a justificar la seva política partidista, una amnistia que ens + ajudi a tots a retrobar-nos, fet que facilitaria d'una manera positiva la solució + dels nostres problemes polítics, econòmics i espirituals. Comprenc molt bé les enormes dificultats per a portar endavant una tasca i unes decisions com les que asenyalo, però governar vol dir tenir la + intel·ligència i el patriotisme de resoldre els problemes per difícils que siguin, i els qui ara en tenen la responsabilitat ens han de demostrar que en són capaços i palesar fins on arriba la seva voluntat + per tal de merèixer la confiança del país.

Es al mateix temps necessari anar ràpidament al restabliment de la Generalitat de Catalunya i les seves institucions, fi ++ lles de la unànime voluntat del nostre poble, acceptades també al seu dia per Espanya.

Convocar unes eleccions per elegir per sufragi universal els diputats de les futures Constituents que determinaran el règim polític que el país decidirà i les seves lleis fonamentals.

Heus ací al meu entendre el que cal fer tot seguit per no caure en situacions que no responguin als fervorosos desigs de ++ llibertat, de pau i de benestar del país. Es a la vegada totalment imprescindible + de no deixar-se emportar en cap cas per + aquells que no volen entendre que d'avui endavant tot ha canviat o ha de canviar profundament i, per tant, que han ++ perdut o perdran els privilegis nascuts + dels serveis prestats a la dictadura franquista i que tant de dany han fet al país. Tampoc no podem seguir aquells altres que amb les seves inquietuds i el desig que + tenen de cagar-ho tot volen oblidar ++ els anys que el país ha passat en lluites i situacions angoixoses per a sortir-se + de les quals hom ha posat el millor de la seva intel·ligència i ha fet en tot moment tota mena de sacrificis que han possibilitat la Catalunya esplendorosa d'avui. Com he manifestat diferents vegades a través d'aquests missatges, la situació en què ens trobem és greu i tal vegada cada-

dia que passi ho serà més, però estic fermament convençut que si nosaltres volem + i, com ben sovint ha passat en la nostra llarga història, ara també en sortirem ++ victoriosos. El que cal és que el més aviat possible donem vida a la Generalitat de Catalunya, car al seu redós o al de ++ l'organisme que aquesta creï d'acord amb totes les forces polítiques, sorgirà una força serena, lúcida, comprensible de les seves responsabilitats com a únic interlocutor per a parlar i pactar amb qui sigui en nom del nostre país. Em sembla que ++ puc veure amb optimisme que no és llunyana aquesta possibilitat, perquè sortosament ja existeix una unitat que coincideix

deix en el restabliment de la Generalitat de Catalunya i els nostres drets; però ++ cal que aquesta unitat sigui cada dia més àmplia, més forta, i que s'hi trobin aplegats tots aquells ciutadans que estiguin disposats a sortir-se d'aquesta situació confusa i perillosa que nosaltres no hem creat i que ens cal superar per a retrobar la llibertat i la pau perdudes i també per a portar el nostre fervorós escalf a tots els pobles d'Espanya.

Que l'any que ben aviat començarem sigui, doncs, per a tots l'inici d'una etapa que faci possible una esclatant victòria dels anhels més nobles i de les esperances més

generoses del nostre país.

El combat que hem de sostenir per aconseguir-ho que sigui sense claudicacions ni febleses inútils, però serà i amarat de + la nostra apassionada voluntat que Catalunya sigui un poble conscient dels seus drets i de les seves responsabilitats i + que vol viure en llibertat i en un ++ progrés i un benestar constants per a +++ tots, única manera també de merèixer el + respecte i l'estima que necessitem per a realitzar els nostres ideals.

Josep Terradellas

President

de la Generalitat de Catalunya

1 de desembre de 1975."

PAÍS VALENCIÀ

EL CONSELL AMB ELS OBRERS

Els companys de la redacció valenciana ens han enviat un volumi++ nós feix d'informació. Dissortadament, per manca d'espai, ens hem vist obligats a comprimir aquesta secció. D'entre els documents + que hem hagut d'ajornar, destaca la primera declaració de l'ac++ tual "Convergència Socialista del País Valencià", datat d'octubre del 75, el qual oferirem en un proper número de l'"AVUI".

Al País Valencià, a l'igual que al Principat, s'han produït for++ tes vagues obreres aquests mesos. Es per això que inserim un docu++ ment del "CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PV." de recolzament d'aquestes + lluites obreres. Un altre fet a destacar ha estat la manifestació popular del dia 16 de febrer per l'Amnistia, convocada conjunta++ ment pel "CONSELL" i la "JUNTA", amb la participació de 20/25 mil persones, dissoltes a garrotades per la policia. Aquesta col·labo++ ració entre ambdues instàncies unitàries valencianes ha estat pos++ sible d'ençà de la creació (12 de febrer) d'un "Comitè d'Enllaç". Finalment, ens fem ressò de la campanya per l'Estatut que té ++ lloc per tot el País Valencià.

ta originada per motius econòmics ha suposat una imposició, a la pràctica, de les llibertats polítiques per part de la classe obrera.

Les mesures de congelació salarial preses pel Govern i la seva + incidència en la negociació col·lectiva que afectava a gairebé ++ tots els sectors, l'augment del cost de la vida, han estat els + principals motius per a la mobilització de la classe obrera. La lluita s'ha desenvolupat fonamentalment amb Assemblees, aturs; manifestacions, tancades a esglésies, enfrontaments amb la CNS... seguint una pràctica conflictiva d'autèntica assumció de les +

"La conflictivitat laboral al País Valencià, sense precedents en la història del Moviment Obrer al nostre País, que ha anat desenvolupant-se durant tot el mes de gener en quasi tots els sectors+ (construcció, metall, sanitat, ensenyament, tèxtil, etc.), a Bunyol, Vall d'Uixó, Port de Sagunt, Ontenent, València..., ha mobilitzat a més de 150 000 treballadors, els quals han anat a la vaga com a únic mitjà de defensa dels seus interessos. Aquesta llui

llibertats que són necessàries a la classe obrera de cara a la + millor defensa dels seus interessos.

Però novament aquestes passes endavant per la conquesta de les + llibertats han tingut una única resposta: la repressió, exercida tant des de la mateixa Organització Sindical verticalista (ne-++ gant-se a la celebració d'Assemblees demanades pels treballadors, passant llistes negres de la gent més destacada en les lluites a la Policia...) com per la mateixa actuació de la Policia tot impedit les reunions i part d'algunes empreses tot acomiadant cen- tenars de treballadors.

Es per això que, avui més que mai cal tenir en compte que la con- secució de les llibertats polítiques és imprescindible perquè la classe obrera pugui gaudir d'una defensa adient cara a l'agres-+ sió que pateix a tots els nivells.

També s'ha tornat a comprovar com l'Organització Sindical verti- calista és incapaç d'assumir els conflictes de la classe obrera+ i defensar els seus interessos, adoptant, fins i tot, una positu- ra de negativa a qualsevol intent de la classe obrera d'emprar + els seus propis mitjans de lluita.

El CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ explicita la seva decidi- da recolzament a les accions dutes a terme per la classe obrera valenciana i reafirma la seva posició de lluitar per:

- 1.- La readmissió de tots els acomiadats
- 2.- La descongelació salarial
- 3.- La ruptura sindical i la consegüent llibertat de la classe + obrera en donar-se la seva pròpia organització.

Aquests objectius han de convergir amb la conquesta de les lli- bertats polítiques, mitjançant la necessària RUPTURA DEMOCRÀTICA.

CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ

9 de febrer 1976."

COMISSIÓ D'ENLLAÇ

JDPV-CDPV

"La JUNTA DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIÀ i el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ, conscients de la urgent necessitat d'avançar- en l'estructuració d'una alternativa democràtica unitària que in- terprete els interessos reals del poble valencià, han acordat la constitució d'un Comitè d'Enllaç amb caràcter permanent. Aquesta Comissió d'Enllaç té com a funció primordial sentar les bases po- lítiques comunes en la perspectiva de la unitat de les forces ++ que lluiten pel trencament democràtic al País Valencià. En l'im- mediat, la Comissió d'Enllaç garantirà la coordinació del CON-++ SELL DEMOCRÀTIC i la JUNTA DEMOCRÀTICA en la programació i execu- ció de les accions populars que conduiran al canvi democràtic. + La Comissió d'Enllaç, constituïda a escala de tot el País Valen- cià, es desenvoluparà per tot arreu, tant a nivell territorial + com sectorial.

El CONSELL DEMOCRÀTIC i la JUNTA DEMOCRÀTICA manifesten la seua- coincidència en la valoració del moment polític present, caracte- ritzat per la sortida a la llum de les profundes aspiracions del

poble valencià per la llibertat i la democràcia. Aspiracions que, fortament reprimides durant anys per la Dictadura, ja no poden + ser amagades ni sofocades per l'actual govern qui, en els fets,+ s'està manifestant com un digne continuador del franquisme.

La JUNTA i el CONSELL volen fer presents la seua més àmplia soli- daritat amb tots els treballadors valencians que, durant aques-+ tes últimes setmanes, han lluitat i lluiten pel seu dret a un ma- jor benestar econòmic i millors condicions de treball. Condemnen al mateix temps a aquells grups de la patronal i de la burocrà-+ cia verticalista que, amb els mètodes antipopulars i antidemocrà- tics típics de la Dictadura, han denunciat a la policia i expul- sat del seu treball a centenars d'homes i dones del poble. El ++ CONSELL i la JUNTA afirmen la seua voluntat de lluitar per:

- 1.- La readmissió de tots els acomiadats; 2.- La descongelació + salarial; i 3.- La ruptura sindical i la consegüent llibertat de la classe obrera per a donar-se la seua pròpia organització.

Igualment, la JUNTA i el CONSELL proclamen la seua total solida- ritat amb els militars huí a punt de ser jutjats sota la presun- ta acusació de pertànyer a la Unió Militar Democràtica i de ser+ homes preocupats per la llibertat del seu poble. Les Forces Arma- des i d'Ordre Públic no han de ser instruments al servei de la + defensa dels privilegis d'una minoria. Per això, el CONSELL i la JUNTA fan una crida a tots els militars per tal que, més enllà + de la inèrcia i la rutina, prenguen en mà el seu futur impedit+ les maniobres continuistes de la Dictadura i afavorint la recupe- ració dels drets democràtics.

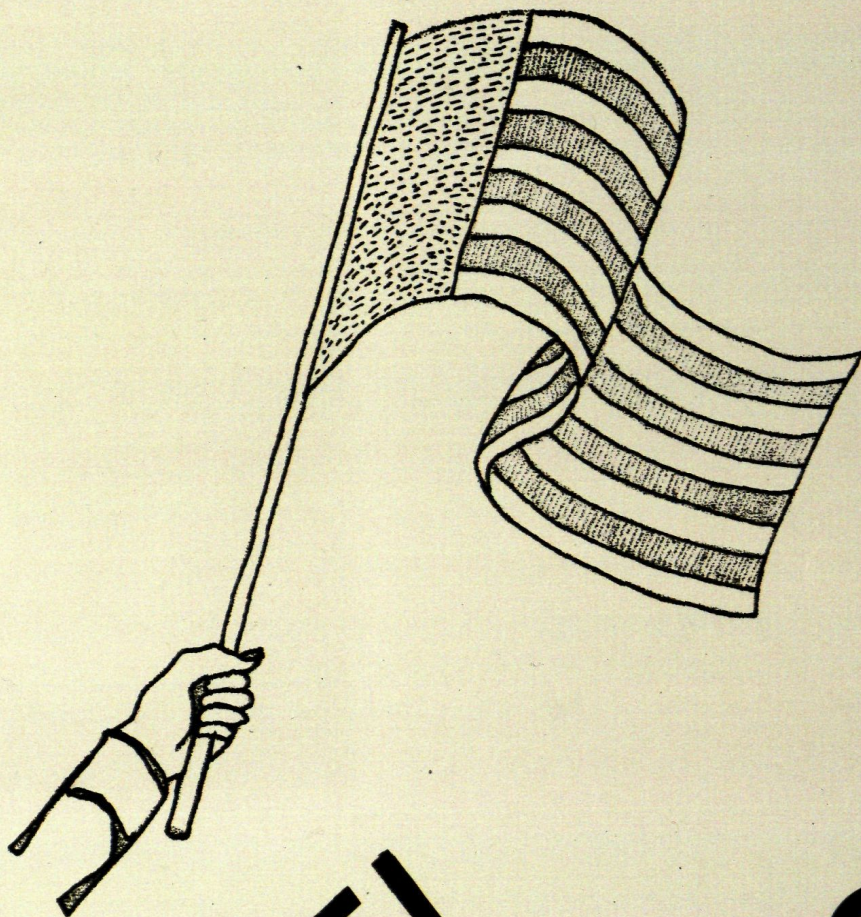
Finalment, el CONSELL i la JUNTA manifesten el seu acord en ini- ciar una gran campanya de popularització i discussió de la neces- sítat d'un Avantprojecte d'Estatut Provisional d'Autonomia en el que el poble valencià trobe les garanties necessàries per a la + seua expressió autènticament lliure i democràtica. La JUNTA i el CONSELL denuncien la maniobra de desvirtuació i mixtificació del dret a l'autonomia del poble valencià impulsada des del poder en tots els seus nivells, sota la fórmula d'un "regionalismo" buit de contingut i que no té en compte la voluntat popular.

CAMPANYA PER L'ESTATUT

El PSAN continua essent l'organització que més esforços dedica a que l'Estatut d'Autonomia siga en molt breu plaç una autèntica + reivindicació de masses, tant en el seu aspecte de mot d'ordre + com en el de difusió i aclariment d'allò que significa per al poble l'Estatut d'Autonomia. En aquest sentit, la redacció valenciana de l'"AVUI" es fa ressò de les importants pintades que, ++

signades pel PSAN, s'han realitzat a la Ribera (17 de gener), a la ciutat d'Alacant (18 de gener) i a la Conca de la Safor (8 de febrer). En aquestes pintades, junt a "ESTATUT D'AUTONOMIA AL PAÍS VALENCIÀ" es reivindicava així mateix "SINDICAT OBRER" i "NO A LA CONGELACIÓ SALARIAL".

Dins de la campanya pro-Estatut cal senyalar també que per tot + el País Valencià comencen a circular uns pamflets "indestructibles", atès que es tracta de bitllets autèntics de 100 Ptes. amb la inscripció a l'òval en blanc de "ESTATUT D'AUTONOMIA AL PAÍS VALENCIÀ".

**LIBERTAT!
AMNISTIA!
ESTATUT D'AUTONOMIA!**

LIBRARY
UNIVERSITY OF
BARCELONA

avui
s.i.c.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC